

NEMŠKI TRGOVEC ODPIRA ŠE LETOS

V NOVI LIDLOVI PRODAJALNI BO
ZAPOSILITEV DOBIL NAJMANJ
20 LJUDI

5

NAJSTAREJŠA TEKAČICA IMELA KAR 83 LET

NA 2. TEKU POD POHORJEM
274 TEKAČEV, 82 PROSTVOLJCEV
IN DVA ŽUPANA

4-5

OD LETA 1888 PA VSE DO DANES

HOŠKI GASILCI PRAZNOVALI
130-LETNICO OBSTOJA

6-7

utrinki

BREZPLAČNA REVUIJA OBČINE HOČE-SLIVNICA

UTRINKI

glasilo Občine Hoče-Slivnica,
letnik 18, številka 4, javno glasilo

IZDAJATELJ

Občina Hoče-Slivnica,
Pohorska cesta 15, 2311 Hoče
t. (02) 6165 320
f. (02) 6165 330
davčna št.: 24685844
www.hoce-slivnica.si

ČLANI UREDNIŠKEGA ODBORA

Majda Strašek Januš
Mojca Rakovič
Valentina Čufar
Simona Ornik
Aleš Andlovič
utrinki@hoce-slivnica.si

ODGOVORNI UREDNIK

Aleš Andlovič

LEKTORIRANJE

Majda Strašek Januš

OBlikOVANJE

Biro Biro, d. o. o.
info@birobiro.si

FOTOGRAFIJA na naslovnici

Hoški gasilci so praznovali
Avtor fotografije: Nejc Falež

TISK

Luka Gobec, s. p.
Studio 55, s.p., info@studio55.si

Naklada 4000 izvodov.

Javno glasilo Občine Hoče-Slivnica je vpisano
v razvid medijev, ki ga vodi Ministrstvo za
kulturo pod zaporedno številko 72. Za glasilo
se plača 8 % DDV.

Vse prispevke za objavo pošljite na naslov
uredništva utrinki@hoce-slivnica.si. Nadalje
vas naprošamo, da fotografij ne vstavljajte
v Word zraven besedila, temveč jih posebej
pripnete v elektronsko pošto v .jpg ali dru-
gem formatu. Navedite avtorja fotografije in
opis vsebine fotografije. Prispevki naj bodo
podpisani, razvidna naj bosta datum in kraj
pisanja, opremljeni naj bodo z naslovom
in avtorjem besedila. Članki za glasilo naj
bodo iz obdobja med dvema številkami
glasila in naj ne bodo daljši od 1800 znakov
s presledki (polstranske objave) in 4000
znakov (celostranske objave). Uredništvo
si pridržuje pravico do krajšanja člankov in
spremembe naslovov. Članki niso honorirani.
Ponatis v celoti ali posameznih delov
glasila je mogoč le s predhodnim pisnim
dovoljenjem. Zadnji rok za oddajo prispe-
vkov za naslednjo številko je do **ponedeljka,**
13. avgusta 2018.

**Naslednja številka izide
konec avgusta 2018.**

Sodelujemo za razvoj kraja

➡ Dr. Marko Soršak, župan

Poletje. Čas mladostne brezskrbnosti in razigranosti. Čas, ko zadihamo s polnimi pljuči in si napolnimo baterije za naslednjega pol leta. Čas, ko nam je preprosto lepo, ker je toplo, sproščeno in polno druženja in sodelovanja. Zame je to čas, ko si vzamem več časa za svojo družino. Pred nami so meseci, ko se koledarsko leto prevesi v drugo polovico. Ko se dan začne krajšati in čas, ko si lahko ogledujemo rast pridelkov, ki smo jih zasejali, zasadili. To je čas, ko so projekti v občini v polnem teku. Glede na dejstvo, da jih je v izvajanju preko petdeset, jih težko razvrstim glede na pomembnost, a jih bom vseeno nekaj izpostavil.

V želji, da zagotovimo dovolj pitne vode za vse, izvajamo izgradnjo povezovalnega cevovoda med vodohranoma Lilek in Mikuž ter elektrifikacije vodohrana Mikuž/Rec. V teku je izdelava projektnih dokumentacij za izgradnjo prečrpale postaje v Čreti ter zamenjava cevovodov v Ulici talcev in na Polanski cesti. Zaključena je izgradnja povezave oskrbovalnih con Lešnik in Volk. V izvedbi je akcija »Pitna voda za vse«, s katero dostavljajo gasilci vodo namesto v vodohrane direktno porabnikom za polnjene bazenov, s čimer v trenutnem stanju vodovodnega omrežja, ki je v upravljanju občine, zmanjšujemo stroške za občino. Gre seveda za kratkotrajno rešitev, ki jo bomo že srednjeročno uredili z izvršitvijo ukrepov, zapisanih v 1. strategiji razvoja vodovodnega omrežja v naši občini, ki jo je občinski svet sprejel lansko leto.

V naši občini bomo odpravili čakalne vrste za vstop otrok v vrtec, zato preurejamo prostor v OŠ FLV Slivnica v učilnici, primerni za vrtec ter šolo. Gre za prostor, ki ga je predvsem koristila KS Slivnica, preden se je preselila v sodobne, nove prostore v ZD Slivnica. Slivnica bo bogatejša še za fitnes na prostem. Do jeseni bo urejeno še košarkarsko igrišče pri OŠ Hoče ter ženske sanitarije v OŠ Hoče. Saniran bo kuhinjski vhod v OŠ FLV Slivnica. Končana bo dozidava podružnične šole Reka Pohorje, ki bo omogočila, pridobitev prostora za garderobe ter v nadstropju še prostore za delovanje KS Reka-Pohorje, ki trenutno gostuje v najetih prostorih, ter društev, ki s programi bogatijo našo občino.

Vozili pa se bomo tudi po novo preplaščenem cestnem odseku Hoška cesta-Križna, po cesti Pivola-Grašič, 1 faza, Hoška koča-TK Grašič, 1 faza, izvaja se rekonstrukcija ceste Hoška-Veronikova, gradnja in obnova Letališke ceste, ceste Štern-Bukva, v delu pa so še številni cestni odseki ter krožišče v Slivnici. Poteka izgradnja kanalizacije na Cesti v Skoke - II. faza, vztrajno raste večnamenski objekt Bohova, zaključena so dela za črpalnišče, ki bo nadomestilo čistilno napravo Ledinek, in ne bo več smradu in vpliva na okolje.

V juniju smo kot edina občina v državi dobili že tretjo nagrado za inovativnost, doživeli smo največji festival elektronske glasbe v Sloveniji Stellarbeat in odtekli 10-kilometrski tek pod Pohorjem. Poletni tabor 2018 je že v polnem teku in z veseljem gledam naše najmlajše, ki se družijo, zabavajo ob vsakodnevnem počitniškem programu. V naši občini je za čas poletja vzpostavljena nova avtobusna linija Pohorska tržnica-Pohorje, zato v poletnih mesecih vse vabim na obisk Pohorja.

Verjamem, da opazite, da se kot občina razvijamo na vseh področjih. Ogromno se dela in veliko naredi. Vse to je možno le, ker je doseženo sodelovanje številnih deležnikov, ki jim je mar za razvoj kraja. Seveda se najde tudi kdo, ki mu tako učinkovit razvoj občine ni všeč, a verjamem, da lahko dosegamo premike na bolje le z doseganjem jasnih ciljev, ki uživajo večinsko podporo. Želje in cilji za razvoj občine so veliki še vsaj za naslednja štiri leta, ki jih bom v sodelovanju z vami še naprej odgovorno dosegal na mestu župana najboljše občine, v kolikor cenite rezultate dela. Verjamem, da smo na dobri poti in da znamo in zmoremo še naprej dosegati razvoj občine, ki omogoča boljše življenje vseh v skupnosti.

Želim vam prijetno preživete poletne dni, otrokom brezskrbne počitnice in nepozabna doživetja za vse generacije. Vse dobro.

ŽIVLJENJE V OBČINI

- 8-9 **Še zadnji pozdrav pohorskih kmetij**
Zdenka Trinko
- 12 **Podjetju Lestro Ledinek zlato odličje**
Vanja Jus
- 13 **Reška šola dobiva prizidek**
Zdenka Trinko

5 / Nemški trgovec odpira vrata še letos

NOVICE Z OBRONKOV POHORJA

- 17 **Tajno skladišče v bunkerju ob vzletni stezi**
Venčeslav Ogrinc
- 19 **Največji festival klap v Sloveniji**
Anita Kirbiš
- 22 **Vino in vrtnice privabile 200 ljudi**
Vanja Jus

14 / Kljub dežju odprtih ust

KULTURA, ŠPORT IN DRUŽBENA DEJAVNOST

- 25 **Ko nas Franci pelje na domačijo ...**
Majda Strašek Januš
- 27 **»Učil sem se tako rekoč po posluhu«**
Aleš Meglič
- 31 **Gasilski dom bo krasila plezalna stena**
Boštjan Frangež

24 / Projekt družinsko kolesarjenje

VZGOJA IN IZOBRAŽEVANJE

- 33 **V Srbijo ponesli med iz šolskih panjev**
Anita Kaube
- 34 **Slivniška ekipa druga v državi**
Petra Havaj
- 36 **Slovo od 25 mini maturantov**
Marjana Štangler

32 / Ujemi svoje sanje

ZANIMALO VAS BO

- 41 **Priročnik za bodočega čebelarja**
Ana Grilc, Dominik Klinc
- 42 **Vzponi, padci, žalost in veselje**
Konrad Vrhovšek
- 44 **Dr. Alenka Čuš : »Puščam si odprte poti«**
Majda Strašek Januš

40 / (Ne)srečni dve leti in pol

Najstarejša tekačica imela kar 83 let

Na 2. teku pod Pohorjem 274 tekačev, 82 prostovoljcev, 650 gledalcev in 2 župana

Občina Hoče-Slivnica je na prvo junijsko nedeljo organizirala 2. tek pod Pohorjem, ki se ga je udeležilo 224 odraslih tekačev in tekačic in 50 otroških tekaških navdušencev. Za nemoten potek športnega dogodka, ki si ga je ogledalo 650 gledalcev, je skrbelo kar 82 prostovoljcev. 2. teka pod Pohorjem pa sta se udeležila kar dva župana. Županu Občine Hoče-Slivnica dr. Marko Soršaku se je pridružil župan Podčetrtna Peter Misja.

Športna, sončna nedelja je v podpohorsko občino privabila skoraj 300 tekačev in tekačic, ki so se borili za zmago v absolutnih kategorijah in obenem za naziv najboljših tekačev v občini. V moški kategoriji je zmaga pripadla Adrianu Nemcu, drugo mesto je osvojil Jože Mori, tretje mesto pa je zasedel Mario Vračič. Med tekačicami je bila najboljša Avstrijka Karin Augustin, sledila ji je Erika Juvan, tretja pa je bila Metja Lužih. V kategoriji žensk do 19 let je bila razporeditev takšna: 1. Metka Lobnik, 2. Neža Mesiček in 3. Tara Vrhovšek. V kategoriji žensk med 20 in 29 letom je zmagala Patricija Merkuš, druga je bila Nataša Bende, sledila pa jima je Anja Kocbek. V kategoriji od 30 do 39 let je bila takšna razporeditev: 1. Tanja Koser, 2. Zala Košar in 3. Špela Frangež. V kategoriji od 40 do 49 let je bila prva Karin Augustin, druga Metja Lužih in tretja Mojca Turčin. V kategoriji od 50 do 59 let je bila najhitrejša Erika Juvan, nekoliko pa sta zaostali Marija Rojič in Minka Žerak. V kategoriji od 60 do 69 let je slavila Inga Veselko, druga je bila Vesna Toroš in tretja Jerica Korošak. V kategoriji nad 80 let je bila absolutna zmagovalka Kazimira Lužnik, ki je dopolnila spoštljivih in zavidljivih 83 let, a je z lahkoto opravila z deset kilometrov dolgo progo.

V moški kategoriji do 18 let je zmagal Tilen Nišič, drugi je bil Erik Čičič, tretji pa Filip Borec. Med vrstniki, starimi od 20 do 29 let, je zmagal Urban Šturm, sledila pa sta mu Mitja Steinbach in David Ledinek. Kategorijo od 30. do 39. leta gladko dobil Adriano Nemec, Aljoša Hartman je bil drugi, Vedran Vešič pa tretji. Tek v kategoriji od 40 do 49 let je zaznamoval Mario Vračič, Jože Škodnik in Mitja Kit pa sta si razdelila preostali prostor na zmagovalnih stopničkah. Jože Mori je zmagal v kategoriji od 50 do 59 let, drugi je bil Janko Vrečko, tretji pa Avgust Manfreda. Med starimi od 60.

do 69. leta je slavil Branko Lehner, sledila pa sta mu Slavko Kumek in Branko Vanček. Med najstarejšimi tekači (od 70. do 79. leta) je bil najhitrejši Silvester Jemenšek, za njim pa sta v cilj pritekla Roman Gracelj in Ante Bilobrk.

Tek pod Pohorjem je bila odlična priložnost za sodelovanje lokalnega okolja z gospodarstvom. Tek so namreč podprla številna lokalna podjetja, ki so vključena v gospodarsko mrežo Občine Hoče-Slivnica. Največji podporniki projekta 2. teka pod Pohorjem so: podjetje Magna Steyr, Zavarovalnica Sava, Cestno podjetje Ptuj, podjetje Prangl, Decatlon, lokalni pridelovalci – Sirarstvo Čuš, Jogurti Hecl, Darja Hlade z izdelki Herbalife ... Zanimivost letošnjega teka bila tudi ta, da je bil obarvan z lokalno kulturno dediščino, saj je letošnje leto posvečeno kulturni dediščini. Vsak izmed udeležencev teka je prejel zemljevid trase, opremljen s točkami, kjer se nahaja registrirana kulturna dediščina ožjega in širšega območja. Prav to je tudi tista trajnostna turistična prvina 2. teka pod Pohorjem, ki bo tekom leta na 10-kilometrsko traso privabila še ostale pohodnike in tekače.

»V Občini Hoče-Slivnica se zavedamo, da je zdravje osnova za dobro in uspešno življenje in delo – tako za posameznika kot za organizacijo. Druženje ob športnih aktivnostih prinaša zadovoljstvo, zdravje in nenazadnje dobre poslovne in prijateljske vezi. Zdrav duh v zdravem telesu je prigraran in vsak športni dogodek, ki se ga udeležimo, je priložnost, da smo bolj zdravi. Ob tej priložnosti bi se zahvalil vsem, ki ste pomagali, da je 2. tek pod Pohorjem uspel, in vsem, ki ste ga kakorkoli podprli«, je po teku povedal župan dr. Marko Soršak.

 Metka Oberlajt

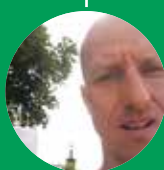
Na startu še vsi spočiti – mnogo zadovoljnih obrazov tudi na cilju, tudi organizatorji, ne samo tisti s pokali v rokah ...

»Tek nas sprošča, krepi in povezuje«

Po končani prireditvi smo se pogovarjali s posameznimi tekačicami in tekači, ki so pohvalili odlično organizacijo in glasne navijače.

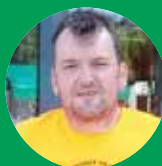
Tanja Koser iz Hoč: »Občina Hoče-Slivnica se razvija na vseh področjih, tudi v športu. Ljubitelji teka smo dobili v občini svojo prireditev - Tek pod Pohorjem. Že samo ime prireditve nakaže na to, da je tekaška trasa razgibana, da poteka po obronkih Pohorja, kjer je na določenih mestih lep razgled na Dravsko dolino. Tek je preprost šport za vse generacije, kar se je videlo na sami prireditvi, saj so se teka udeležile družine in tekli so vsi družinski člani. Tek nas sprošča, krepi in povezuje. Sama tečem že nekaj časa, zato sem še posebej vesela, da je v mojem domačem kraju organizirana tovrstna tekaška prireditev. Udeležila sem se je tudi lani in lahko rečem, da je bila letošnja še boljša in bolj obiskana. Zagotovo je takšna prireditev tudi zelo dobra promocija same občine. Brez dvoma ima 'naša' tekaška prireditev vse, kar potrebuje: dobro organizacijo, glasne navijače, pozitivno vzdušje, dobro energijo, Pohorje in ljudi, ki radi tečemo. Se vidimo drugo leto na 3. teku pod Pohorjem. Upam, da še v večjem številu nasmejanih ljudi, ki imajo radi gibanje in zdrav način življenja.«

Benjamin Kronaveter iz Maribora: »Ker zelo rad tečem v naravi po razgibanem terenu, sem se z veseljem udeležil 2. teka pod Pohorjem. Že jutraj se je videlo, da bo dogodek privabil lepo število ljudi, in res, na startu je bilo že kar tesno in v pričakovanju na start je vsak komaj čakal na pok iz startne pištole. Trasa teka ne bi mogla biti lepše speljana. Vroč asfalt nas je popeljal tudi po hribovskih in prav tako v gozdiček, kjer smo se lahko nadihali svežega zraka in napolnili pljuča za iztek v cilj, kjer so nas že pričakale osvežilne pijače in ostale poslastice. Prav tako bi pohvalil organizatorje ter prostovoljce, ki so se zares izkazali z izvedbo tega čudovitega Teka pod Pohorjem. Se vidimo naslednje leto.«

Igor Kastelic iz Ljubljane: »Hm, kaj pa naj rečem drugega, kot to, da sem se imel res super in sem užival na zame novi progi, ki mi je bila všeč. Ja, bom povedal naprej, da je to res lep tek in naj se ga udeležijo. Trasa je res lepa, razgibana in mini trailaška za vsakega amaterja.«

Tomas Ivačič iz Zagorja ob Savi: »Lep tek v prijetnem in sproščnem vzdušju. Trasa lepo razgibana, takšne imam najrajši. Organizatorju vse pohvale, le tako naprej. Pohorski lonec pa itak zmaga.«

Marija Rojič s Ptuja: »Tek pod Pohorjem sem se letos udeležila prvič. Že takoj ob prevzemu startnih števil sem videla, da so se organizatorji na tek odlično pripravili. Kot se za tek pod Pohorjem spodobi in sliši, pa se je na trasi bilo potrebno potruditi ter premagati tudi nekaj vzponov. Ker je bilo vroče, so nam okrepčevalnice še kako pomagale pri tem. Med tekom smo lahko občudovali naravne lepote, ki jih ponuja okolica, ter se nadihali svežega zraka. Odlično vzdušje tekačev ter čudovita narava so tekaško nedeljo naredili zares popolno.«

Peter Verčko iz Ožbalta: »Podobno kot lani sem se tudi letos udeležil teka po Pohorjem, predvsem zaradi dobre organizacije, lepe trase in tekaških prijateljev, ki se na tem dogodku srečamo. Verjamem v to, da moramo izkoristiti čudovito okolje, izredne naravne danosti in izgrajeno sodobno infrastrukturo. Na teku pod Pohorjem v Hočah lahko vse to doživiš, saj si na samo 10 km razdalji deležen vzponov, spustov in ravnin ter zavetja pohorskih gozdov. Skupaj s čudovitimi razgledi na določenih točkah in odlično organizacijo v štartno-ciljnem prostoru je to prava stvar, za katero verjamem, da bo prerasla v lep tradicionalni športni dogodek.«

Zdravko Čufar iz Črete: »Z veseljem ugotavljam, da se je naš tek dobro prijel. Obilica pohval daje zagon in vzpodbudo za nadaljnje delo in dokazuje, da je tek v naši občini prava stvar. Poleg odlične udeležbe tekačev iz širše Slovenije so tek za svoj sprejeli tudi krajan in za eno urico prepustili svoje ulice razgretim tekačem. Posebnost tega teka pa je tudi to, da je štarter župan dr. Marko Soršak tudi udeleženec na teku in je k tekmovanju pozval vse športnike iz občinskega okrilja.«

Od leta 1888 pa vse do danes

Hoški gasilci pompozno praznovali 130-letnico obstoja, čeprav dokumenti v arhivu v Gradcu pričajo, da je društvo delovalo že pred letom 1880

Slovensko gasilstvo se približuje 150-letnici organiziranega delovanja. Skozi zgodovino se je razvilo v pomembno silo sistema zaščite in reševanja. Gasilci gasimo požare in pomagamo našim občanom ob naravnih nesrečah, nesrečah v prometu, nesrečah z nevarnimi snovmi in v primeru drugih nesreč, ki nas doletijo v vsakdanjem življenju.

PGD Hoče je bilo uradno ustanovljeno davnega 13. maja 1888. leta v gostišču Pfeifer v Sp. Hočah. Vendar dokumenti v arhivu v Gradcu pričajo, da je Prostovoljno gasilsko društvo Hoče na tem območju delovalo že pred letom 1880. Prvi zapis v slovenskem jeziku se je v evidenčni knjigi pojavil 27. februarja 1921.

V ustanovni listini PGD Hoče, 13. maja 1888, so naši predniki zapisali: »Protokol z dne 13. maja 1888 – ustanovitveni občni zbor Prostovoljnega gasilskega društva Spodnje Hoče, število udeležencev 35, kraj: Gostišče Pfeipfer.« Vodja ustanovnega odbora Andrej Pfeifer je imel slavnostni nagovor in takrat se je začela pisati zgodovina, ki se piše že častitljivih 130 let. Gasilsko društvo Hoče ima bogato kroniko in je danes osrednja gasilska enota v Občini Hoče-Slivnica, v društvo pa je vključenih več kot sto članic in članov vseh starostnih skupin.

V sklopu praznovanja naše obletnice smo v začetku junija izvedli obsežno prikazno vajo na Večnamensko športno dvorano v Hočah. Po predpostavki je strojnik bagerja ob kopanju nove škarpe zadel ob bombo iz 2. svet. vojne. Posledično je prišlo do eksplozije, ki je poškodovala več ljudi v okolici ter povzročila požar na bližnjih objektih, več oseb je ostalo ujetih v prostorih športne dvorane. Na vajo smo povabili vsa sosednja društva, s katerimi se srečujemo tudi ob pravih intervencijah, ter druge strokovne službe, ki bi ob takšnem realnem scenariju bile napotene na kraj dogodka. Na vaji so poleg PGD Hoče sodelovala tudi društva: PGD Bohova, PGD Hotinja vas, JZ Gasilska brigada Maribor, PGD Razvanje,

PGD Miklavž na Drav. polju, PGD Fram in PGD Rače, ekipa pre-hospitalne enote Zdravstvenega doma Adolfa Drolca Maribor, policija, REPS, Slovenska vojska ter Elektro Maribor. Skupaj je tako sodelovalo 80 posameznikov iz različnih enot z 20 vozili ter 21 prostovoljcev, ki so predstavljali poškodovane in ujete. Vajo si je ogledal tudi župan dr. Marko Soršak, poveljnik GZ Maribor Samo Robič in poveljnik GPO Hoče-Slivnica Boštjan Frangež.

Nadaljevali smo z obhajanjem naše častitljive obletnice. Ob 18. uri smo se v dvorani našega gasilskega doma zbrali člani in članice in prijatelji gasilstva v Hočah. Našo svečano akademijo so s svojim obiskom počastili predsednik Gasilske zveze (GZ) Maribor Slavko Kramberger, častni predsednik GZ Maribor Lenšnik Maks, častni predsednik PGD Hoče Drago Černčec, častni poveljnik PGD Hoče Stanislav Polajžar, častni član Jože Merkuš, župan Občine Hoče-Slivnica dr. Marko Soršak, obe podžupanji Andreja Kavaš in Anita Arzenšek, predstavnik regijskega centra za obveščanje in IURSZR Maribor Dejan Kosi, predstavnik Javnega zavoda Gasilska brigada (JZ GB) Maribor Matjaž Šipek, poveljnik občinskega poveljstva Boštjan Frangež, predstavniki PGD Buče, Zg. Polskava, Gerečja vas in društev iz naše občine ter GZ Maribor.

Slavnostni govor je imel predsednik domačega društva Jure Šac, ki je izčrpno predstavil razvojno pot društva ter pomen gasilstva nekoč in danes. Dotaknil se je tudi dolgoletne potrebe po sodobnejši, večji gasilski avtocisterni in potrebe po prostorski rekonstrukciji gasilskega doma v Hočah. Svečanost so pozdravili tudi vsi visoki gostje in predstavniki gasilskih društev ter drugih organizacij. Po nagovorih in pozdravnih govorih smo podelili priznanja in odlikovanja zaslužnim članicam in članom društva. Po končanem uradnem delu je sledilo veselo druženje vseh prisotnih ob večerji in jubilejni torti.

Pogled na hoški gasilski dom in na šotor, kjer je potekalo praznovanje.

Gasilska parada je paša za oči in ponos vsakega gasilca. K paradi sodi tudi povorka gasilskih avtomobilov!

Petkov večer, 22. junija, je bil namenjen vsem damam, saj je ozračje v prireditvenem šotoru ogrel moški erotični ples skupine Total Knockout. Osrednje dogajanje naslednjega dne se je pričelo z veliko gasilsko parado skozi naš kraj. V paradi je sodelovalo preko 350 gasilcev iz GZ Maribor. Vodja parade je bil občinski poveljnik občine Hoče-Slivnica Boštjan Frangež, spremljevalca pa sta bila domači poveljnik Tadej Klep in poveljnik PGD Hotinja vas Franc Golob. Za slovensko zastavo, godbo pihalnega orkestra občine Šentilj ter gasilskim znakom so sledili častna enota JZ GB Maribor, ešalon praporov, ešalon mladine, ešalon članic, ešalon veteranov, ešalon članov, gostov, v paradi pa je bilo udeleženih tudi 14 gasilskih vozil.

Predsednik društva Jure Šac je v nagovoru poudaril pomen gasilske službe za lokalno skupnost ter omenil številne ovire, na katere naletimo prostovoljni gasilci pri našem društvenem življenju. Organizacija družabnih dogodkov, ki predstavljajo velik del financiranja naše dejavnosti, postaja vse bolj zapletena in zahtevna.

Zbrane so nagovorili še predsednik GZ Maribor Slavko Kramberger, namestnik poveljnika GZ Slovenije Darko Muhič ter župan Občine Hoče-Slivnica dr. Marko Soršak, ki je poudaril pomen gasilstva v občini in se ob tej priložnosti zahvalil vsem za prizadevno delo. Ob tej priložnosti je gasilskima društvoma PGD Hoče in PGD Hotinja vas izročil čeka v višini 50.000 EUR za nakup novega gasilskega avtomobila.

Sledila je podelitev visokih gasilskih odlikovanj zaslužnim gasilcem iz GZ Maribor. Naše društvo je za pomoč pri nabavi nove gasilske tehnike ter izvedbi praznovanja 130-letnice vsem donatorjem in botrom podelilo spominske zahvale.

Novi gasilski vozili GVM in VGV sta prevzela skrbnika Karel Glasser in Dominik Cesar. Simbolično sta vozili zagnala in vklopila sirene ter luči. Blagoslov vozil je opravil domači nadžupnik in dekan Alojz Petrič.

Po uradnem delu je sledila velika gasilska veselica. Gasilci smo poskrbeli za bogat srečelov ter pestro kulinarčno ponudbo. Za veselo vzdušje do jutranjih ur pa so poskrbeli ansambel Šestka ter Dejan Vunjak s svojimi barabami.

Praznovanje smo zaključili z nedeljsko stand-up predstavo Ranka Babiča z naslovom Moška copata, ki je bila dobro obiskana.

Gasilke in gasilci PGD Hoče se iskreno zahvaljujemo vsem obiskovalkam in obiskovalcem naših dogodkov, posebna zahvala pa vsem, ki ste nam priskočili na pomoč pri nabavi novih gasilskih vozil ter izvedbi prireditev. Hvala vam! Tudi v prihodnje se bomo zavzemali za ustrezno usposabljanje in vzgojo gasilcev in gasilskega vodstvenega kadra za izvajanja vedno zahtevnejše javne gasilske službe.

➡ Jure Šac ➡ Nejc Falež

Številni prapori povedo, da se društva rada udeležujejo praznovanj.

Znaten prispevek občine pomaga k temu, da društva lahko delujeta s sodobnimi prevoznimi sredstvi.

Še zadnji pozdrav pohorskih kmetij

Vsaka kmetija piše svojo pohvalno zgodbo in vsake zgodbe je enkrat konec, tako tudi tega potepanja

Tokrat sem si zastavila obisk kmetij na zelo različnih koncih Pohorja, z veseljem sem se odpravila od doma, saj sem vedela, da vsaka kmetija piše svojo zgodbo, svoje življenje.

Kmetija Stergar - Berdajz

Ob robu gozda sredi cvetočih hortenzij stoji domačija Stergarjevih. Na travniku se pasejo konji, radovedno dvignejo glavo, vendar se ne dajo motiti. Gospodarska poslopja in domača hiša so na enem dvorišču, dvorišču dreves in cvetočih grmovnic. Varja in Marko sta se kot študenta leta 1984 odločila, da bosta prevzela očetovo oz. dedkovo domačijo na Pohorju, tako sta se iz Ljubljane preselila na Štajersko. Ukvarjata se v glavnem z gojenjem in predelavo zelenjave in sadja. Izdelke prodajata ne Ekotržnici v Mariboru. Marko za svoj hobi rad obdeluje tudi les in izdeluje razne uporabne izdelke. Imata še polno novih idej, kaj še ponuditi na tej res lepi kmetiji: stara kmečka hiša je nekaj posebnega, ostala je takšna, kot sta jo podedovala. Ni jima žal, da sta se odločila za kmetovanje, tukaj sta našla svoj mir, svoj smisel življenja, svoje konje, svoje živali, rože, drevesa, les, v vseh teh lepotah znata uživati in živeti svoje življenje. Sta zelo prijazna, komunikativna, vesela vsakega obiska oz. popotnika, ki zaide mimo njunega domovanja, in verjemite mi, splača se ju obiskati.

EKO kmetija Pregl - Raščenk

Peljala sem se proti Arehu in z glavne ceste zavila po makadamski cesti pod vejami bukovih in smrekovih dreves, vse dokler se ne odpre čudoviti pogled na Dravsko dolino in spodaj med travniki ležečo lepo urejeno Preglovo domačijo. Do hiše me pelje vijugasta cesta po strmem hribu navzdol, na pragu me prijazno pozdravita domači kuža – čuvaj kmetije – in gospodar Ivan, ki je ravno pri čiščenju traktorja in prikolice. Na kmetiji živita sama z Mihaelo, ki skrbi za vsa gospodinjstva dela, vrt in polja. Na travniku se pase kar nekaj govedi, saj je njuna glavna dejavnost prav živinoreja – pohor beef – in spravilo lesa. Malo sta se potožila zaradi hude zime pa ceste, ampak to je del življenja na Pohorju. V kuhinji je dišalo po kosilu, kajti danes bosta šla še po češnje, da Mihaela naredi nekaj marmelade in kompot za zimo. Mihaela je na mizo postavila kmečke dobrote in že dolgo nisem jedla tako dobrega »kibl flajša«, specialitete pohorskih kmetij. Kar ostala bi še pri njej, saj sta zelo zanimiva sogovornika, toda morala sem se posloviti, v tem lepem sončnem petkovem popoldnevu imam na programu še nekaj obiskov.

Kmetija Domadenik-Trbis

S Slivniškega Pohorja sem se peljala »po vrhu« na drugi konec, na Hočko Pohorje do kmetije Trbis. Na starem kmečkem dvorišču me pričaka velik pes čuvaj, toda zdaj že vem, da moram počakati na gospodinjko Darinko, da ga priveže ne »kratko«. Zadnja leta se je pri Trbisovih zaradi Jankove nesreče način življenja nekoliko spremenil. Darinka skrbi za svojega moža invalida, ob skrbni pomoči sina Gorazda je seveda vse lažje. Na travniku se pase lepo število govedi, saj so ekokmetija, v glavnem se ukvarjajo z živinorejo – pohor beef – in gozdarstvom. Domačo hišo kot tudi gospodarska poslopja so lepo obnovili, predvsem domača hiša je dobila novo fasado, vendar je ostala kot prvotna Trbisova hiša. Na oknih cvetijo rože, ob hiši je velik vrt, za katerega skrbi gospodinja Darinka. Janka z vozičkom postavi pod oreh, sama pa dela na vrtu, na travnikih pa jim pomagajo sosedge, tako da je delo sproti opravljeno in prvo seno je že pod streho. Tudi Trbisi imajo veliko načrtov, kaj bodo še naredili, zdaj so si zadali, da bi do hiše asfaltirali, da bi se Janko lahko tudi sam peljal z vozičkom pod svoj oreh ali pa do sosedov na klepet. Volje jim ne manjka, prijateljev in domačinov pa tudi ne, saj so vedno pri roki za pomoč pri kmečkih opravilih. Tudi ta kmetija ima svojega naslednika in prihodnost na Pohorju.

Kmetija Fifer

Zgodbe o kmetijah zaključujem pri Fiferjih. Po vijugasti cesti na pašniku, kjer se pasejo krave, me pozdravi »električni pastir«. Kaj pa zdaj? Ustavim, izstopim iz avta, se malo razgledam in potem previdno primem za gumijasti del priključka, prestavim avto in pastirja zopet postavim na svoje mesto. Na hribu zagledam mlado dekle s koso v roki, korajžno kosi travo, malo dalje še en fant in eno teraso višje še en kosec, niso se dali motiti. Zapeljem se do hiše, nikjer nikogar, naredim nekaj fotografij in se odpeljem po cesti nazaj. Sredi hriba se ustavim in pristopim do kosca, bil je gospodar Slavko. Z veseljem ga pozdravim in najprej vprašam: »Kdo pa sta ta mlada dva kosca?« S ponosom odgovori: »Ja, to pa sta najmlajša hčerka Lucija in sin Gregor, že kot otroka sem ju naučil držati koso v rokah.« Res, to je več kot pohvalno in vsak dan ne vidiš česa takega. Slavko nadaljuje: »Kaj nisi videla na njivi mame Cecilje, bi ti ona kaj povedala, saj veš, da ima bolj namazan jezik.« »Nič hudega, to, kar sem videla in kar mi boš povedal ti, bo čisto dovolj.« Oba sva se prešerno zasmejala. Fiferji so kmetijo podedovali po svojih starših, ki so le-to pred mnogimi leti kupili, zato starejši vaščani poznajo to kmetijo kot »Trjakovo«, vendar je zdaj v dobrih Fiferjevih rokah. Slavko in Cecilja se ukvarjata z živinorejo (pohor-beef), svinjerejo, sadjarstvom ter predelavo le-tega. Veliko imajo sadnega drevja, orehov, vse skrbno zbirajo in predelujejo. Sta člana Čebelarskega društva, saj pri njih gostujejo tudi čebelarji s svojimi čebelami. Prav tako se na občini udeležujeta foruma za razvoj turizma in kmetijstva. Imata svojo vizijo kot tudi svoje naslednike, z veseljem delata, delajo na lepo urejeni kmetiji in ponosni so na svoje rezultate dela. Imajo zvrhan koš dobre volje, veselje do dela in ljubezni do kmetovanja. Vsaka zgodba ima svoj konec. Konec je tudi mojih potepanj po pohorskih kmetijah. Konec je tudi šole. Juhuhu, počitnice in dopusti so tu! Šolarjem želim prijetne zaslužene počitnice, vsem ostalim krajankam in krajanom pa mirno, toplo in lepo poletje, pa nasvidenje spet v jeseni z novimi zgodbami in novicami iz našega kraja.

➡🇸🇮 Zdenka Trinko

Poletni oddih na Pohorju.

Sreda je dan za kopanje

Poletni tabor v Občini Hoče-Slivnica že v polnem razmahu

Občina Hoče-Slivnica do 24. avgusta 2018 nudi dnevno varstvo za otroke. Poletni tabor je namenjen otrokom od 6. do vključno do 15. leta starosti. Otroke skozi celodnevno varstvo spremljajo strokovno usposobljeni animatorji in učitelji. Izvajalci – Svizec Sport – dneve zapolnjujejo z različnimi športnimi, družabnimi in ustvarjalnimi aktivnostmi ter vsebinskimi animacijami, ki jih pripravljajo v sodelovanju z lokalnimi društvi. Predvidoma ob sredah si bodo privoščili kopalni izlet na letnem kopališču Mariborski otok ali v kopališču Ruše. Cena 20 evrov vključuje: 5-dnevno varstvo in animacijo, kosilo, popoldansko malico, spletno galerijo fotografij, udeležbo na zaključni prireditvi. Doplačila: stroški izletov (vstopnine, potni stroški izletov ...), v kolikor se jih bo otrok udeležil. V primeru, da vas zanima, če so še prosta mesta, kontaktirajte: Vido, 040 357 119, vid@svizec-sport.com, ali Doro, 040 590 426, dora@svizec-sport.com.

Nekaj utrinkov s Poletnega tabota 2018 si lahko ogledate na fotografijah. Zaključna prireditev poletnega tabora bo v soboto, 25. avgusta.

➡ Dora Skorobrijin ➡ Svizec Sport

Rolanje, veselje in druženje.

Edini projekt s slovensko udeležbo

Projekt Iron-Age-Danube med najbolj inovativnimi v Evropi

Partnerstvo projekta Iron-Age-Danube, z daljšim naslovom Monumentalizirane krajine starejše železne dobe v porečju Donave, je v preteklih mesecih raziskovalo tudi v Občini Hoče-Slivnica, natančneje v Botaničnem vrtu Pivola in na Čreti nad Slivnico. Pred nekaj dnevi pa so bili partnerji, med njimi so tudi Oddelek za arheologijo Filozofske fakultete Univerze v Ljubljani, Zavod za varstvo kulturne dediščine Slovenije in Fakulteta za kmetijstvo in biosistemske vede Univerze v Mariboru obveščeni, da je njihov projekt doletela velika čast. Uvrstil so se namreč med 21 finalistov evropskega izbora za nagrado Regio Stars (http://ec.europa.eu/regional_policy/en/regio-stars-awards/). Projekt je bil torej prepoznan kot eden najbolj inovativnih projektov, ki so financirani z evropskimi kohezijskimi sredstvi. V ožjem področju kulturne dediščine je bilo ob tem izbranih le pet evropskih projektov, projekt Iron Age Danube pa je povrh vsega v celotnem izboru edini projekt, kjer so udeleženi tudi slovenski partnerji.

Projekt pod vodstvom Univerzalnega muzeja Joanneum iz Gradca združuje 20 partnerjev iz Avstrije, Hrvaške, Madžarske, Slovaške in Slovenije, ki s pomočjo sodobnih tehnologij in inovativnih pristopov pri raziskavah iščejo poti do čezmejne varovanja in turistične uporabe arheološke dediščine. Več o projektu in njegovih številnih aktivnostih si lahko preberete tudi na njihovi spletni strani (<http://www.interreg-danube.eu/approved-projects/iron-age-danube>) in na njihovem facebook profilu (<https://www.facebook.com/IronAgeDanube/>).

Veseli bomo tudi vaše podpore pri spletnem glasovanju, saj bo za nagrado ob strokovni oceni pomembna tudi prepoznavnost v javnosti. Svoj glas lahko oddate na naslednji spletni povezavi:

http://ec.europa.eu/regional_policy/en/regio-stars-awards/finalists_2018/cat5_fin5

➡ Metka Oberlajt

Nemški trgovec odpira vrata še letos

Nova Lidlova prodajalna bo velika 1100 kvadratnih metrov, zaposlitev bo dobilo najmanj 20 ljudi

Starejšo, razpadajočo hišo v središču Hoč, bo še letos nadomestila nova trgovina. Znani nemški trgovec je prepoznal kupni potencial v Občini Hoče-Slivnica in si je za lokacijo izbral prostor v glavnem cestnem križišču. Že letos bo vstop v naselje zaznamovan z modro-rumenimi barvami trgovske verige, ki svojo prodajno mrežo širi tudi po Sloveniji in zato tudi vseskozi iščejo nove priložnosti.

Za izvajalca gradbenih del je bilo izbrano ptujsko Gradbeno podjetje Drava, ki je v mesecu juniju 2018 pristopilo k projektu. Pred pričetkom del je bilo potrebno porušiti dotrajano in na pol razpadajočo stavbo nekdanje žage s kasnejšimi spremembami in dograjevanji ter pripraviti teren za gradbena dela. Nova stavba bo predvidoma velika 1100 kvadratnih metrov in se bo razprostirala na površini 1700 do 1800 kvadratnih metrov. Gradbena vrednost projekta je ocenjena na 2,5 milijona evrov. Dela potekajo v skladu z načrti in pričakovanji investitorja. Delo bo v trgovini dobilo 20 do 25 ljudi. Odprtje nemške diskontne trgovine pa je pričakovano še v tem koledarskem letu.

➡ Vanja Jus 🇸🇮 Nika in Kaja Pučko

Podjetju Lestro Ledinek zlato odličje

Občina Hoče-Slivnica že tretje leto zapored edina slovenska občina, ki je nagrajena za inovativnost

Občina Hoče-Slivnica je na Izboru za najboljšo inovacijo Podravja 2018, ki jo organizira Štajerska gospodarska zbornica (ŠGZ), prejela bronasto priznanje za inovacijo »Ekodan ni zaman«. Občina Hoče-Slivnica je že tretje leto zapored edina občina v Sloveniji, ki je nagrajena za inovativnost: podjetje Lestro Ledinek je za svojo inovacijo prejelo zlato odličje.

Izbor za najboljšo inovacijo Podravja, ki ga vsako leto, že 16 let zapored, organizira ŠGZ, spodbuja podjetja in samostojne inovatorje k višji stopnji inovacij in razvijanju inovacijske kulture, ki jo naše gospodarstvo nujno potrebuje za razvoj in poslovno uspešno delo v domači in mednarodni konkurenci. Vse prispele vloge je pregledala strokovna komisija, ki jo je tudi letos vodil dr. Marjan Leber, v komisiji pa so bili še Bruno Rumež, Simona Rataj in mag. Aleksandra Podgornik. Komisija se je odločila, da podeli 4 zlate, 8 srebrnih in 3 bronasta priznanja ter 5 zahval. Štirje zlati nagrajenci, ki so prejeli največ točk, se bodo uvrstili v nacionalni izbor, ki ga organizira GZS s partnerji: Ministrstvom za gospodarski razvoj in tehnologijo RS in Javno agencijo Spirit Slovenija. Posebnost letošnjega razpisa je bil inovacijski izziv – Izzivi krožnega gospodarstva. Eno izmed zlatih priznanj je letos prejelo podjetje Lestro Ledinek. Podjetje Ledinek Engineering, d. o. o., je podjetje, ki praktično vsa leta sodeluje in dobiva najvišja priznanja, tudi letos je njihova produktna inovacija UNIPRESS – stiskalnica za stiskanje in lepljenje lesnih lamel v lamelne plošče poljubnih širin z možnostjo vmesnih odprtih brez izmeta lesnih delčkov/mas – prejela najvišje priznanje.

Podelitev priznanj podravske regije za inovacije 2018 je bila za Občino Hoče-Slivnica poseben dogodek, saj je za svojo inovacijo Ekodan ni zaman prejela bronasto priznanje. Bistvo akcije Ekodan ni zaman je spodbujanje ekološke osveščenosti občanov in občanov, začeniši z najmlajšimi in vključevanjem ostalih generacij, društev, podjetij. Projekt aktivira vse generacije v Občini Hoče-Slivnica. Mladi iz obeh osnovnih šol so sodelovali že na

Zbrani nagrajenci.

natečaju za izbor imena čistilne akcije. Nadalje je sledila izvedba čistilne akcije, ki je privabila učence in učenke obeh osnovnih šol, aktivirala starše, nevladne organizacije in podjetja. Tako se v začetku pomladi, sedaj že tradicionalno, udeleži akcije za čisto okolje okoli tisoč občanov in občanov.

Izbor za najboljšo inovacijo Podravja, ki ga vsako leto organizira ŠGZ, spodbuja podjetja in samostojne inovatorje k višji stopnji inovacij in razvijanju inovacijske kulture, ki jo naše gospodarstvo nujno potrebuje za razvoj in poslovno uspešno delo v domači in mednarodni konkurenci.

»Trdno verjamem, da znamo in zmoremo narediti več za okolje, gospodarstvo in posameznike. Verjamem, da nam bo uspelo, saj smo povezani in s skupnimi močmi je mogoče vse. V naši občini spodbujamo inovativnost. Še naprej bom naredil vse, da bomo dvignili gospodarstvo in izboljšali kvaliteto življenja v naši občini in tudi širše. Ob tej priložnosti tudi čestitam zlato nagrajenemu podjetju Lestro Ledinek, je povedal Marko Soršak, župan Občine Hoče-Slivnica.

➡ Vanja Jus ➡ ŠGZ

Prenovljena cesta na Križno kapelo

Cestni odsek, dolg 850 metrov, vreden slabih sto tisočakov

Prenovljena cesta je vedno razlog za veselje. V soboto, 16. junija, je bil v uporabo predan rekonstruirani odsek med Križno in Hočko cesto. Odsek je dolg približno 850 metrov. Župan dr. Marko Soršak je v otvoritvenem govoru povedal, da je izvajalec del, podjetje Nigrad KP, z deli pričel v novembru lanskega leta in jih zaključil v letošnjem maju. Povedal je še, da je vedno vesel, ko lahko izroči prometu novo cesto, in da verjame, da bo teh dogodkov tudi v prihodnosti veliko.

Izvajalec je izvedel celovito rekonstrukcijo ceste v celotni dolžini in uredil odvodnjavanje, vključno z izvedbo drenaž na najbolj izpostavljenih delih. V sklopu rekonstrukcije ceste je bila postavljena prometna signalizacija. Izvedena je enoslojna asfaltna prevleka očiščeni in na novo izkopani so obcestni jarki in urejeni prečni propusti ter utrjene bankine.

Skupna vrednost investicije znaša nekaj evrov manj kot sto tisočakov. Krajanje so se organizirali in omogočili, da bila otvo-

ritev ceste svečana in da so se po slovesnem odprtju povsili in družili ves popoldan.

➡ Stanko Rafolt ➡ Arhiv občine

Nova cesta in novo veselje.

Reška šola dobiva prizidek

V Krajevni skupnosti Reka-Pohorje se dogaja veliko zanimivih stvari

Na Pohorju so prebivalci Hočkega Pohorja dobili asfalt na relaciji Hočka koča do Korenovih. Končan je prvi del ceste od Terezije Koren mimo Turizma Grašič Gradišnik do odcepa za Ledino.

Novosti v KS Reka-Pohorje.

V juniju se bo začelo izvajati asfaltiranje drugega dela ceste (do objave v Utrinkih bo verjetno že končano), tako da bo nova cesta od lovskega doma Lovske družine Hoče in vse do zadnje hiše pri Korenih. Uporabniki te ceste so več kot hvaležni za asfalt, saj se zavedajo njegove prednosti, ne bo toliko dela pozimi, kot tudi ne ob nalivih ...

In to še ni vse, letos se predvideva še asfaltiranje ceste na Slivniškem Pohorju od kmetije Štern do framskega potoka, naslednja leta pa sledi nadaljevanje asfaltiranja ceste, tako da bo tudi ta del Pohorja dobil asfalt.

Tudi v Reki se dogaja, gradi se prizidek pri podružnični šoli Reka Pohorje. Učenci bodo v jeseni že imeli nove garderobe,

nov vhod, dvigalo, v nadaljevanju sledi še obnova podstrešja. Ko se peljemo skozi vas, ne moremo mimo tega, da ne bi opazili, kako lepo se ureja potočna struga. Kraj je bistveno lepši, svetlejši in prijaznejši. Naš potok zna biti zelo nepredvidljiv, zato je zelo dobrodošlo, da se njegova struga obnovi,

počisti, da ne pride do nepotrebnih elementarnih katastrof. In še za konec, telovadke TD Reka Pohorje so s pohodom na Tiso zaključile svoje že 10. telovadno leto. Nekaj jih je šlo peš iz Reke, druga polovica pa je štartala pri Klinku, vse pa uspešno zaključile na cilju Tisa, kjer jih je čakalo bogato kosilo in pohorska omleta (s sladico so jih počastili kuharji iz hotela Tisa). Telovadke so hvaležne šoli za prostor, rade se družijo in komaj čakajo jeseni, ko se začne novo šolsko leto, med dopusti pa si bodo že kaj omislile, da ne bo preveč dolgčas. V krajevni skupnosti kot tudi krajani naše skupnosti smo zadovoljni in radi se pohvalimo »pri nas pa se dogaja ...«

➡ 📷 Zdenka Trinko

Izbor naj občine leta 2018

Ste zadovoljni z življenjem v svoji občini? Potem oddajte svoj »glas ljudstva«

Že četrto leto zapored Eko dežela pripravlja posebno izdajo revije Občine, v kateri bodo s pomočjo obsežne ankete pogledali, kako so občani in občanke zadovoljni z življenjem v svoji občini – kateri projekti so jim posebej všeč, katere pogrešajo, ali so v zadnjem mandatu opazili kakšno neizpolnjeno obljubo ... Kot vsako leto bodo pripravili tudi **lestvice glede na »glas ljudstva«**.

Vabimo vas h glasovanju za našo občino.

Anketa je dostopna na spletni strani:

<http://www.ekodezela.si/nagradni-vprasanik/>

Revija Občine bo izšla oktobra, letos bo distribuirana še širše kot doslej, saj jo bodo prejeli tudi zdravstveni domovi po celi Sloveniji, tako da bo vidna res veliko ljudem.

Za dodatne informacije se obrnite na uredništvo ali pokličite na: 01/513 08 25.

➡ Eko dežela

Kljub dežju odprtih ust

Največji elektronski festival v Sloveniji ponovno uspel, tokrat deset tisoč obiskovalcev iz Slovenije, Hrvaške, Avstrije in Madžarske

Že drugo leto zapored se je na akumulacijskem jezeru Rogoza, ali po domače »šoder jami«, odvijal največji festival elektronske glasbe v Sloveniji – StellarBeat Music Festival. V treh festivalskih dneh sta dva odra – Stellar Arena in novi Undetected oder, gostila 40 DJ-jev iz Slovenije in tujine, ki so večtisočglavo množico na nogah držali vse do sončnega vzhoda. Druga elektronska pustolovščina je gostila mednarodno zvezdo Timmyja Trumpeta, Sigalo in v Sloveniji dobro poznane Davida Moralesa, ki so se jim pridružili še lokalni mešalci ritmov Mike Vale, Tim Urbanya, Vextax, Tea Vučkovič in drugi. Občina Hoče-Slivnica je že pred dvema letoma, v samih začetkih, prepoznala potencial v festivalu in mu tudi letos ponudila podporo. Lani je občina omogočila festivalu revitaliziranje območja ob akumulacijskem jezeru, uredili so tako glavno festivalsko območje, pa tudi plažo, ki je ponujala zabavo obiskovalcem tudi čez dan. Obiskovalci so se lahko, na lastno odgovornost, ohladili v akumulacijskem jezeru, SUP-ali, surfali, se vozili s čolni ter se nastavljali sončnim žarkom. Na Stellar plaži so na sobotni in nedeljski festivalski dan poskrbeli tudi za odlično glasbo, ki je pustolovce popeljala v večere nore zabave. Manjkale pa niso niti športne aktivnosti in zabavne nagradne igre, ki so jih pripravili partnerji festivala. StellarBeat se je letos še bolj povezal z lokalnimi zgodbami in ponudil tudi možnost 'vejkanja' na bližnjem dupleškem jezeru, kjer je obiskovalce festivala čakala prav posebna ponudba. Korak naprej pa je naredila tudi občina, ki je poskrbela, da se je lahko na festivalu zabavala vsa njena mladina, in to zastonj. Tako so se zaradi lanskoletnega uspeha in priljubljenosti festivala med lokalnimi mladimi odločili vsem dijakom in študentom občine omogočiti prost vstop.

Festival elektronske glasbe je letos poskrbel, da so na akumulacijsko jezero Rogoza res prišla zveneča imena. Prvi večer je pred obiskovalce stopil legendarni, z gram-mijem nagrajeni David Morales, ki svoje ritme množici

predaja že več kot štiri desetletja. Letošnji pustolovščini se je premierno v Sloveniji pridružil še mojster poletnih hitov Sigala, ki je pred svojim nastopom dejal, da mu je vedno nov izziv, ko igra v državi, ki je še nikoli poprej ni obiskal. Vrhunec festivala pa je bil vsekakor avstralski DJ, producent in instrumentalist Timmy Trumpet, ki je s svojim energičnim nastopom ter dih jemajočo vizualno projekcijo in vrhunskim šovom poskrbel za edinstveno predstavo, ki je kljub močnemu dežju pustolovce pustila odprtih ust. Eden najbolj unikativnih DJ-jev na lestvici DJ Mag Top 100 je tako dodobra razplesal Stellar Arenu. Na glavnem prizorišču so nastopili še mednarodno priznan DJ in producent iz Maribora – Mike Vale, hrvaški čudežni deček Matroda, Edina DJ-a iz regije, ki sta nastopila na glavnem odru Ultra Europe in Ultra Korea- Vanillaz, odličen mariborski DJ Tim Urbanya, italijanski starosta elektronske glasbe Paolo Barbato ter mnogi drugi. Letošnja specialiteta pa se je postregla na manjšem, Undetected odru, kjer so bili ritmi hitrejši, zvok temnejši, edini pa je gostil tudi ženske predstavnice elektronske glasbe. Na odru so obiskovalcem tako ponujali techno, drum n bass ter tech house hrvaški in slovenski umetniki, kot so Petar Dundov, Insolate, Filip Motovunski, Vextax, Tea Vuckovic in drugi.

Stellar Arena in Undetected oder sta v treh dneh tako ponudila nekaj za vsak okus obiskovalcev. In kljub slabšemu vremenu, ki je spremljal vse tri festivalske dni, se organizatorji lahko pohvalijo z neuradno številko 10.000 obiskovalcev, ki so prišli tako iz Slovenije kot tudi iz Hrvaške, Avstrije in Madžarske ter neizmerno uživali v kampu, ki je bil letos dodobra napolnjen. Drugo poglavje je tako zaključeno, z veseljem pa že pogledujejo naprej, proti novim obzorjem.

➡ Josipa Andrič
📷 Žiga Kalan

Potoke je treba kositi in vzdrževati

Zaradi »aprilskega« vremena v maju in juniju ni bilo travniških požarov, a so imeli gasilci drugačne intervencije

Smo že zakorali v poletje. Pred nami sta dva počitniška meseca, kar pa ne pomeni, da gasilci naše občine ne »bdimo« nad vami. Prva polovica leta je za nami, imeli smo pa kar precej dela, tokrat tudi izven naših občinskih meja. Zelo dobro obiskan je bil posvet v organizaciji občinskega poveljstva, in sicer o sodobnih medijih. Predstavnik policije nam je predaval o načinu dela, postopkih dokumentiranja ter o odnosih z javnostjo. Fotografije in filmčki se namreč pojavijo na družabnih omrežjih, preden se intervencija zaključi. Odprl nam je popolnoma nov pogled na objave v socialnih omrežjih.

Zaradi »aprilskega« vremena v maju in juniju ni bilo travniških požarov. Smo pa imeli drugačne intervencije. V aprilu smo posredovali v sosednji občini v Miklavžu, kjer smo pomagali gasiti znani gostinski objekt. Zaradi pozne prijave je bil požar že močno razvit. Kljub temu smo z ustreznim operativnim posredovanjem uspeli preprečiti še večjo škodo.

V začetku maja je neurje nad Dravskim poljem prineslo veliko količino padavin. Na mariborskem letališču je padlo kar 133 litrov dežja na kvadratni meter. Nekaj koncev občine je bilo pod vodo. Pomagal nam je član štaba civilne zaščite Marijan Šotiček, ki s svojim bagrom uspešno opravlja prekopavanja. Najhuje pa je bilo ponovno v Hotinji vasi. Gasilci naše občine smo neprekinjeno posredovali dvanajst ur. S poveljnikom Gasilske zveze Maribor Samom Robičem sem aktiviral še društva iz naše zveze. Tako so nam pomagali kolegi iz Frama, Rač, Razvanja, Malečnika, Zrkovc in Peker. Veliko količino vode se namreč črpa z večjim številom zmogljivih motornih črpalk. Skupaj je bilo tako 93 gasilcev in 17 vozil. Poskrbeli smo tudi za »nočne« dunajske zrezke. Še en dokaz, da gasilci ne poznamo občinskih meja. Dež, ki pade v kratkem času, ter vode iz zaledja (vodotoki s Pohorja) ne morejo hitro odteči. Vodotoki prestopijo bregove predvsem zato, ker so nevzdrževani (nanešeni mulj, košnja trave prvič po gnezdenju ptic ...). Še en slovenski nesmisel. Če je bil vodotok narejen za poplave oziroma večje vode (npr. potok/kanal na severni strani Bohove), ne more imeti potem ptič prednosti pred človeškimi bivališči?!

Meseca maja je na kongresu na Ptuj sodelovalo 5000 gasilcev. Izvoljena sta bila novi, stari poveljnik Franci Petek in predsednik Janko Cerkenik. Čestitke obema!

Na Florjanovo nedeljo smo gasilci iz Hoč, Razvanja in Bohove tradicionalno obiskali mašo v Hočah. Sv. Florijan je naš zavetnik pred požari, povodnji in naravnimi katastrofami. Vedno težje naloge zahtevajo od nas visoko usposobljenost in seveda tudi previdnost. Nenapovedano gasilsko vajo smo imeli na objektu v Spodnjih Hočah. Časi izvozov, delo in postopki so bili v redu. Že nekaj let imamo nenapovedano vajo spomladi, saj je oktober, ki je mesec požarne varnosti, preveč natrpan.

Dan po nenapovedani vaji pa smo imeli po nekaj letih pravo realistično vajo. Na objektu, predvidenem za rušenje, smo izvedli t. i. HOTFIRE vajo. Ob prisotnosti treh inštruktorjev smo izvajali postopke gašenja v kletnem požaru in požaru v prvem nadstropju. Kontrolirano so se zakurile lesene palete. Pod stropom smo lahko opazovali razvoj dimnih mas in plamena. Zaradi zahtevnosti lahko to vajo izvajajo samo gasilci s predpisanimi izpiti.

V juniju smo ponovno pomagali pri kolegi v Miklavžu. Tokrat je gorela pekarna. Žal spet pozna prijava – in ogenj je v celoti uničil spodnje prostore, kjer je bila proizvodnja. Uspeli smo rešiti pisarne. Posredovali so tudi reševalci, ker je ena oseba padla v jašek, druga

Na pomoč!

pa je doživela toplotni šok. Naše delo je resnično nevarno, tega se verjetno premalo zavedamo.

Neurje s točo je 8. junija »zdesetkalo« Črnomelj. Do 13. junija je trajala intervencija oziroma odpravljanje posledic. Zadnji dan je bila vpoklicana tudi mariborska regija, kjer je 35 gasilcev z devetimi vozili iz 13 društev pomagalo pri odpravi posledic naravne nesreče. Toča je naluknjala skoraj vse strehe. Samo pločevinaste so ostale nepoškodovane. Domačini so povedali, da je toča padala neprekinjeno 20 minut.

Boštjan Frangež

➡ Boštjan Frangež

Gasilci preprečili najhuješe

Ves letošnji maj je bilo vremensko dogajanje zelo pestro, skoraj vsakodnevno so se pojavljala neurja z močnimi nalivi, izmed katerih najbolj izstopa tisto, ki se je zgodilo v petek, 4. maja, v popoldanskih urah. Zaradi močnih padavin so ponovno zatu-lile sirene in nas opozorile na naravno nevarnost. Po podatkih Agencije RS za okolje je v 24 urah padlo 133 milimetrov dežja na kvadratni meter. Izmerjena količina se nanaša na lokacijo Letališče Orehova vas. Zaradi tako velike količine padavin je prišlo do poplavljanja vodotokov, in to predvsem na območju Hotinje in Orehove vasi. V nastali situaciji so se v reševanje ljudi in premoženja nemudoma vključila gasilska društva in ostali izvajalci gospodarskih javnih služb. Samo njim gre zahvala, da posledice neurja niso bile še huješe.

➡ Stanko Rafolt

Tajno skladišče v bunkerju ob vzletni stezi

Odkrili spominsko obeležje v spomin na prispevek v obrambi letališča v letu 1991

V počastitev praznika Dneva državnosti je Območno združenje veteranov vojne za Slovenijo Maribor s podporo Občine Hoče-Slivnica v spomin na dogodke iz osamosvojitvene vojne letošnjega 21. junija postavilo spominsko obeležje na letališču Maribor. Obeležje naj spominja na prispevek enot Teritorialne obrambe (TO) in Milice v obrambi letališča v letu 1991 in še na eno manj znano stvar, da smo tu v septembru 1990 vzpostavili tajno skladišče oborožitve TO.

Da je letališče kot infrastrukturni objekt posebnega pomena za obrambo, smo se v TO zavedali že od samega odprtja letališča. Zato je bila leta 1980 oblikovana enota z nalogo protidesantne obrambe rajona letališča. Poimenovana je bila 92. protidesantni odred (PD0d) letališča Maribor. Njeni pripadniki so bili najprej v veliki večini delavci letališča, sredi 80-ih let pa se je odred razvil v sodobno oboroženo enoto razgibane formacije in popolnjeno s pripadniki rezervne sestave TO iz takratne Občine Maribor Tezno, in tudi kar nekaj zaposlenih na letališču je bilo razporejenih v odred. Poveljnik je bil vedno direktor letališča, kar je omogočalo še posebno dobro vpetost v samo firmo in zavedanje, da se obrambna sposobnost s tem lahko le še izboljšuje. Kot tedanji komandant TO občine sem vedel, da je letališče dom PD0d.

Odred je s sistematičnim usposabljanjem za namenske naloge obrambe letališča dosegal zares dobro usposobljenost, kar se je obrestovalo v obdobju junija in julija 1991. leta, ko je šlo za obrambo komaj nastale države Slovenije.

Ko smo po vzpostavitvi prve demokratične oblasti maja 1990 pričeli s pripravami na osamosvojitve in so poskušali TO Slovenije odvzeti orožje, smo v projektu, poimenovanem manevrska struktura narodne zaščite, vzpostavili lepo število tajnih skladišč po Sloveniji. Eno takih je bilo v bunkerju blizu pristajalne steze. 13. septembra 1990 smo ga napolnili z zaboji eksploziva in streliva večjega kalibra. V Letalskem centru Skoke smo imeli skladišče protiletalske oborožitve. Vse nam je prišlo še kako prav ob razglasitvi samostojne in suverene države, ko smo morali braniti pravkar pridobljeno samostojnost.

Slovenija je razglasila samostojnost 25. junija 1991, se je začelo tudi za PD0d letališča. Istega dne je bil odred mobiliziran v rajonu AMD Orehova vas, naslednji dan se je popolnjena enota premaknila na letališče in skupaj s pripadniki Milice zasedla položaje za obrambo samega objekta in dostopov do letališča. Letališče je bilo zaprto za letalski promet.

Tudi na letališču je 26. junija zaplapolala zastava komaj rojene države. Disciplinarna in dobra organiziranost enot v obrambi sta zagotavljali, da JA ne more zasesti tega zanje pomembnega objekta. Vznemirjali so le nizki preleti letal JLA, ki so bojno delovali po rajonu Šentilja in Štrihovca. Vzletno pristajalna steza je bila blokirana in pristajanje sovražnih plovil ni bilo možno.

Na slovesnosti nas je uvodoma pozdravil predsednik Območnega združenja veteranov vojne za Slovenijo Maribor Tone Korošec, nagovoril nas je župan dr. Marko Soršak, v slavnostnem govoru pa je podpredsednik Zveze veteranov vojne za Slovenijo opisal pomen letališča in enot v obrambi leta 1991 in poudaril neprecenljivi prispevek veteranov, da smo danes samostojna in suverena država.

Kulturni program so odlično izvedli učenci OŠ Franca Lešnika Vuka Slivnica. Spominska obeležje sta odkrila prva dva poveljnika obrambe letališča Bruno Kremavc in Franc Ošljak.

»Prav je, da se takšni dogodki nikoli ne pozabijo, saj se ne smejo ponoviti. V vojni za Slovenijo je umrlo preveč ljudi. Preveč je bilo ranjenih, preveč prizadetih. Ostale so žalostne zgodbe in družine brez enega starša. Ostali so boleči spomini. Vesel sem, da smo postavili spominsko obeležje, obeležje opomina in obeležje veselja, da danes živimo v samostojni Sloveniji. Simbolno nas bo spominjalo, da smo ob pravem času znali stopiti skupaj in smo zagotovili svobodno Slovenijo. Naj ne bo nikoli pozabljeno. Zaradi tega so nam dovoljene sanje,« je med drugim dejal župan Soršak.

➡ Venčeslav Ogrinc ➡ Igor Porekar

Počastitev spomina na dogodke osamosvojitvene vojne.

Rolanje ni samo porabljanje kalorij

Otroci iz Občine Hoče-Slivnica uspešno zaključili tečaj rolanja, ki pripelje tudi do boljšega počutja in vzdržljivosti

Počitnice so pred nami in vsekakor so ideje, kako jih naj kakovostno in zanimivo preživimo skupaj z otroki, več kot dobrodošle. Zelo priljubljena poletna aktivnost je med drugimi tudi rolanje. Zraven tega, da se lahko na rolerjih imenitno zabavamo, še poskrbimo za krepitev mišic trebuha, zadnjice, stegenskih mišic, razvijamo koordinacijo in poskrbimo za povečanje telesne vzdržljivosti ter boljše počutje.

Seveda med rolanjem porabljamo tudi kalorije. V eni uri rolanja naj bi porabili nekje med 400 do 800 ali več kalorij. Poraba je odvisna od intenzivnosti rolanja. Kombinirajte hiter in počasen tempo (intervalni trening). Tudi večina otrok rada rola, tako da imate lahko družinsko rekreacijo.

Zgodovina rolanja sega v 18. stoletje, saj so takrat prvič predstavili kotalke, ki so bile nedvomno predhodnice rolerjev. Razlika med rolerji in kotalkami je ta, da imajo kotalke po dvojce vzporednih koles – pod prsti in pod peto. Pri rolerjih so kolesa postavljena po sredini stopala, ponavadi štiri v vrsto. Rolerji so tudi precej hitrejši in okretnejši.

»Vaš najnevarnejši nasprotnik je drobceni notranji glasek, ki želi, da odnehate.«

Anonimni avtor

Če ste se odločili za rolanje, morate seveda najprej kupiti rolerje. Izbira je zares velika in pestra, tako da vam ni treba kupiti prvih, ki jih vidite. Informacije in teste o rolerjih poiščite na spletu. Cena se giblje nekje med 50 in 200 ter več evri. Za dobre povprečne rolerje boste morali odšteti nekje okoli sto evrov. Rolerji naj bodo udobni, a naj ponujajo zadostno oporo skočnemu sklepu.

Poskrbeti morate tudi za varnost, zato zaščitite kolena, komolce, dlani in glavo. Čeprav nekateri strokovnjaki trdijo, da rolanje ni nič bolj nevarno od drugih rekreativnih športov, bodite še posebej previdni v fazi učenja. Posledice padcev na asfaltu so modrice, krvavenje, v ekstremnih primerih tudi zvini in zlomi (v 45 odstotkih 'nastradajo' dlani in zapestja). Če ste kadarkoli drsali na ledu, vam osnove rolanja niso tuje. Za začetek je dobro, da se držite zidu in poskušate narediti nekaj korakov. Opazili boste, da so rolerji mnogo težji od normalne obutve. Spoznali boste tudi razliko med hojo in rolanjem. Če bi rolali tako, kot hodite, bi s peto aktivirali zavore in najverjetneje padli. Na tla moramo hkrati položiti celotno stopalo, kot pri drsanju. Roke se kot pri teku ali hoji gibljejo diagonalno v primerjavi z nogami. Telo je rahlo nagnjeno naprej, kolena pa so malenkost pokrčena. Bodite potrpežljivi in vztrajni pri učenju. S telesom se morate naučiti kontrolirati smer zavijanja. Lahen nagib telesa v stran in pravi položaj nog sta ključna (podobno kot pri smučanju ali drsanju). Obstajajo pa tudi tečaji rolanja, kjer se pod strokovnim vodstvom naučite osnovnih korakov. Na tečaju vas bodo naučili samozavestno rolati tudi po eni nogi, se ustavljati z zavoro, v travi in na pesku, ter zavijati kot prave mojstre. Tako so imeli priložnost naučiti se rolanja tudi otroci iz vrtca

Hoče. S tečajem rolanja so preko vadbe Svizec šport pričeli v začetku junija. Svižčevi vaditelji so poznani otrokom tudi po letni vadbi, ki jo izvajajo v šolski telovadnici, prav tako pa tudi po plavalnem tečaju in tečaju smučanja, tudi po lanskem in letošnjem Poletnem taboru – pa še kaj bi se našlo. Rolanje so vadili 4-krat po 90 minut za osnovno šolo v Hočah. Sedem mladih nadebudnežev se je ločilo v dve skupini; v začetno, kjer so se učili osnovnih veščin rolanja, in nadaljevalno, kjer so izvajali že zahtevnejše elemente rolanja, med drugimi tudi prehod na pločnik. Vsekakor brez padcev na ritke ni šlo, kar pripomore k razumevanju lekcij v nadaljnjem življenju, saj nam ni vedno postlano z rožicami ... Ob rolanju pa so preživeli tudi radostne trenutke in se družili s sovrstniki. Vsi tečajniki so uspešno zaključili tečaj, kjer so za usvojeno znanje in vztrajnost prejeli priznanje in zlato svižčevo medaljo. Vsekakor je na prvem mestu, da smo starši sami otrokom dober vzor. Tudi pohvala naj najde svoje mesto, ki je velika spodbuda otroku pri učenju nove veščine. In ravno pri takšnih aktivnostih, kot je rolanje, lahko otroku pokažemo, kako pomembno je, da nadaljuje, vztraja, da bo prišel do zadanega cilja, kar brez padcev vsekakor ne gre.

➡ Moja Rakovič

»Zmaga nad samim seboj je največja zmaga.«

Platon

Svizec je zraven zavijanja čokolade imel čas izdelati tudi priznanja in medalje za uspešne tečajnike.

Največji festival klap v Sloveniji

Obiskovalci v Večnamenski športni dvorani v Hočah uživali ob več kot odlično izvedenih slovenskih in dalmatinskih skladbah

Obiskovalci 4. festivala »Klape Slovenije 2018« so neizmerno uživali v Športni dvorani v Hočah ob več kot odlično izvedenih slovenskih in dalmatinskih skladbah klap iz različnih koncev Slovenije. Organizator festivala je Kulturno-umetniško društvo Milke Zorec iz Hotinje vasi, v okviru katere deluje tudi Klapa Lent. Prireditelj je omogočila Občina Hoče-Slivnica, generalni pokrovitelj dogodka pa je bil Ford Automobili P. R. iz Maribora in številni donatorji.

»Prvo leto je bil festival v Hotinji vasi v velikem šotoru ob Hotinjskem ribniku. Takrat so ga boječe poimenovali "fest", vendar so se vse bojzani razblinile, ker je bil prireditveni šotor premajhen za vse obiskovalce. Naslednje leto so se preselili v Večnamensko športno dvorano v Hoče, ki sprejme preko 1200 obiskovalcev – in tam gostuje festival že tretjič. Sprva je bil festival revijalnega značaja v smislu promocije slovenskih skupin, letos pa že drugič tekmovalnega«, je povedal prizadevni vodja festivala, ki je tudi predsednik KUD in član Klapa Lent Boris Komar. Podeljena je samo glavna nagrada "Klapa Slovenije 2018«.

»V Sloveniji obstaja veliko klap, v dosednji petletni raziskavi sem našel preko 30 klasičnih in urbanih klap in še enkrat toliko vokalnih in vokalno instrumentalnih skupin, ki premorejo kvaliteten klapski nastop. Razlika med klapo in kvartetom je predvsem v tem, da klape ponavadi štejejo od 5 do 9 članov. Torej kvartet ne more izpeti vseh glasov, kadar se poje tradicionalna klapska pesem. V moderni urbani klapski zasedbi kvarteti nimajo teh problemov, ker se poje vse do štiriglasno. Razlika med klapskim petjem in našimi tradicionalnimi manjšimi vokalnimi zasedbami je predvsem v drugačni zgradbi skladbe,« nam je še pojasnil vodja festivala.

V tekmovalnem delu se je zvrstilo osem odličnih skupin, ki so bile izbrane na podlagi prijavnice na javnem natečaju (Tackani, Preloški muzikanti, VS Kvariton, Klapa Tramontana, Klapa Parangal, Skupina Eros, 5 + band in domačini Klapa Lent, ki so festival tudi odprli. Tričlanska komisija priznanih glasbenikov v sestavi Renato Ribič, Marko Mandir in Andrej Tomšič je imela zagotovo težko nalogo, saj so izbirali med odličnimi zasedbami in še odličnejšimi izvedbami, zato so odločale »malenkosti«. Med tem časom, ko je strokovna žirija staknila glave, so nastopili gostje, ki ostajajo zvesti tradiciji svojega kraja – Klapa More iz Šibenika s skladbami iz albuma "Zlatno sidro", z njimi pa je nastopila tudi mlada in uspešna pevka iz Idrije Anja Istenič – in skupaj so dodobra ogreli dlani publike.

Skupina Eros – Klapa Slovenije 2018

Strokovno komisijo so letos prepričali člani skupine Eros iz Polzele, ki so postali prejemniki prestižnega priznanja »Klapa Slovenije 2018«. Ob zaključku festivala, ki sta ga vodila Martina Škorjanc in Aleš Brezočnik, so se na odru zbrale vse nastopajoče klape in zapele »Ne diraj mojo ljubav«, publika pa jim je pritegnila. Organizatorji so že vabili na festival prihodnje leto in pa na druženje v športnem parku, kjer je dišalo že čisto po morju – klape so ubrano prepevale naprej, kuharji pa pripravljali sardelice ...

➡ 📷 Anita Kirbiš

Poletni ritmi so razvajali obiskovalce...

Nezainteresiranost za delo športnikov

Dan športa v Občini Hoče-Slivnica ponovno s skromno udeležbo

Športna zveza je v soboto, 9. junija, v sodelovanju z društvi oziroma klubi naše občine organizirala Dan športa. Ob okrnjeni udeležbi društev in klubov je bilo upanje za množičnejši obisk kot preteklo leto, vendar se je zopet pokazalo staro pravilo, da naši občani niso preveč zainteresirani za predstavitev dejavnosti naših športnih kolektivov.

Za otvoritev so skočili trije padalci Letalskega centra Maribor na travnik pred VŠD.

Še najboljše je bil obiskan pohod po Kotnikovi poti, ki ga je izpred VŠD Hoče organiziral Odbojkarski klub Formis. Istotčasno se je pričel odvijati trening motokrosa na poligonu v Radizelu v organizaciji AMD Orehova vas. Na teniških igriščih se je odvijal trening za otroke in za konec še trening za starejše občane. Pred VŠD Hoče so bila razstavljena terenska vozila JEEP kluba Pohorje. V VŠD se je bilo moč preizkusiti v streljanju z zračnim orožjem v organizaciji SD FLV Hotinja vas. V Športnem parku Rogoza je v organizaciji ŠD Rogoza potekal turnir v odbojki na mivki. Od 11. ure dalje si je bilo moč ogledati odločilno tekmo za naslov državnega nogometnega prvaka v selekciji U-15 med NK Maribor in NK Triglav iz Kranja.

Zelo pestro je bilo tudi na igrišču za kegljanje s kroglo na vrvici in igriščih za balinanje v organizaciji DU Hoče in BK Hoče. Za konec so bili udeleženci in člani organizatorjev pogoščeni z golažem na prostoru BK Hoče.

Zaradi razmočene proge na poligonu za vzgojo mladih motokrosistov Športnega društva motokros akademije Saša Kraglja so prestavili predstavitev in trening na naslednjo soboto. Prav tako se je zaradi poplavljenih teniških igrišč odvijal trening za otroke in za konec še trening za starejše občane v soboto 16. junija.

➡ Bojan Geiser

Šport, šport, šport.

Plastika? Ne, hvala!

Letno pristane v okolju kar 6,5 milijona ton plastike, samo v Sloveniji proizvedemo preko 40 tisoč ton odpadne plastike, katere majhen delež se reciklira in ponovno uporabi

Plastika je material, ki je nastal v prejšnjem stoletju, in takrat se ji je napovedovalo svetlo prihodnost. Danes predstavlja obsežen ekološki problem. Letno pristane v okolju kar 6,5 milijona ton plastike, od tega večinoma v morjih. V Sloveniji proizvedemo preko 40 tisoč ton odpadne plastike. Te številke nas ne smejo pustiti ravnodušnih, saj se le majhen delež reciklira in ponovno uporabi. Najbolj nas mora skrbeti v naravi razpadla plastika, to je mikroplastika, ki jo posledično preko vode in hrane zaužijemo tudi ljudje. In plastični krog je sklenjen.

Zeleni teden Evropske unije (EU) 2018, ki ga podpira Evropska komisija, skuša identificirati dobre prakse, s katerimi lahko mesta postanejo boljša za življenje in delo. V tem času se po Evropi predstavljajo smernice za razvoji boljših politik o kakovosti zraka, hrupa, narave in biotske raznovrstnosti, ravnanja z odpadki in vodo. Na ta način EU komisija spodbuja lokalne oblasti in njene prebivalce, da si delijo svoje poglede in vizije o trajnostnem razvoju. V okviru EU Zelenega tedna 2018 (#EUgreenweek 2018), ki je letos potekal med 21. in 25. majem, je podjetje S.O.S. Projekt, d. o. o., skupaj z Občino Hoče-Slivnica ter vrtci Slivnica, Hoče in Rogoza izvedlo dogodek z naslovom Superotroci proti plastičnim odpadkom: majhni koraki lahko vodijo do velikih sprememb. V samem dogodku je sodelovalo 120 otrok iz omenjenih vrtcev, starih med štirimi in šestimi leti. Če se ozaveščanje o slabih navadah in razvadah začne dovolj zgodaj, je mogoče pozitiven rezultat pričakovati veliko prej. Prav tako otroci pozitivno vplivajo na svoje starše in stare starše, identificirane skozi uvodne številke kot »plastična generacija«.

Otroci so bili deležni poučnih predavanj skozi avdio-vizualne in praktične prikaze o škodljivih vplivih plastičnih odpadkov na okolje in živali. Svoje poglede o problematiki plastičnih odpadkov so otroci izrazili v svojih izdelkih. Sledila je ozaveščevalno-izobraževalna razstava, ki je potekala 26. maja v Kulturnem domu Hoče, obiskali so jo starši z otroki. Poleg otroških izdelkov in več izobraževalnih kotičkov so se na razstavi predstavili tudi nekateri proizvajalci alternativnih, naravnih, trajnostnih izdelkov (Re.Vrečka, Esen Woodcraft, Dantesmile, Evegreen, LestetiComb). Ob tem moramo poudariti, da je Evropska komisija med 271 registriranimi dogodki po Evropi izbrala naš dogodek kot primer izredno dobre prakse in ga še dodatno izpostavila. Na to smo organizatorji zelo ponosni. Otroci dobro poznajo pravila ločevanja odpadkov. Sami opažajo, da se po domovih nabere največ prav plastičnih odpadkov. Izrazili so tudi nezadovoljstvo nad porastom plastičnih odpadkov, ki jih vidijo ob sprehodih v svoji bližnji okolici, pa tudi v morju, kamor se s starši največkrat odpravijo na počitnice.

Skoraj ni več izdelka na trgovskih policah, ki ne bi bil ovit v plastiko. Material, ki je bil ustvarjen, da zdrži 400–1000 let, navadno takoj po nakupu zavržemo v koš ali to storimo po eni sami uporabi (npr. plastični piknik ali rojstnodnevni program). Gmota plastičnih odpadkov je dosegla tudi slovensko obalo. Tok iz Padske nižine je k nam prinesel kar deset ton odpadkov. Ob tem zapisu želimo sporočiti, da problem ni več tam nekje daleč od nas, ampak že trka tudi na naša vrata.

Kaj lahko storimo že danes za bolj zeleno prihodnost? Ko se odpravimo po nakupih, s seboj vzemimo košaro ali vrečko iz blaga, sadje in zelenjavo nabavimo v svoje vrečke iz blaga, zavestno izberimo izdelek, ki ni v plastični embalaži, zavrtno plastično embalažo, npr. v pekarni, gostilni ali tržnici. Vztrajajmo na tem, da

se količina plastičnih odpadkov v našem domu zmanjša. Poiščimo naravi prijaznejše alternative. Pri vsem tem aktivno vključimo tudi otroke. Majhni koraki lahko vodijo do velikih pozitivnih sprememb. S projektom, ki smo ga v podjetju S.O.S. Projekt, d. o. o., izvedli skupaj z Občino Hoče-Slivnica, vrtci Slivnica, Hoče in Rogoza, smo želeli ozavestiti o skritih nevarnostih plastičnih odpadkov. Obenem pozivamo k skupnemu reševanju problematike, k identifikaciji novih priložnosti, implementaciji dobrih praks in razvoju inovacij, ki jih je moč nagraditi tudi z nepovratnimi sredstvi iz EU.

➡ dr. Tanja Botič, dr. Elena Markočič

Princip ločevanje odpadkov je otrokom blizu.

- Z otroki smo si ogledali animirani film na temo Plastični planet (vir YouTube: Plastic Planet).
- Otroci so spoznali težave morskih živali, ki so zaužile plastične odpadke ali se vanje ujele.
- Poučni kotiček razstave, kaj je prav in kaj ne, s kozarci ujetega čistega morja in plastične morske juhe. Otroci so enotni, da želijo plavati v čistem morju.
- Razstava otroških izdelkov iz vrtcev Slivnica, Hoče in Rogoza na temo plastika.
- Primeri alternativnih izdelkov, ki lahko zamenjajo vsakdanje plastične v naših domovih.
- Ozaveščevalno-izobraževalno razstavo so obiskale številne družine z otroki.
- Sodelovali smo S.O.S. PROJEKT, d. o. o., Občina Hoče-Slivnica in Vrtci Slivnica, Hoče ter Rogoza. Dogodek je bil izmed 271 prijavljenih s strani Evropske komisije prepoznan kot primer izredno dobre prakse in še dodatno izpostavljen.

Vino in vrtnice privabile 200 ljudi

Trinajst ponudnikov je v Botaničnem vrtu poskrbelo za kulinarično poslastico

Mesec junij zaznamujejo dišeče vrtnice in v Botaničnem vrtu Univerze v Mariboru se elegantnim cvetočim cveticam poklonijo na prireditvi Vrtne in vino. Letošnji večer, posvečen cvetočim lepoticam in regijski kulinariki, je obarvala posebna klasična glasba. Glasbeni program so v prvem delu odigrali študenti Oddelka za glasbo iz Pedagoške fakultete Univerze v Mariboru, drugi prosti del pa je odigral in odpel kitarist Sergej Zorko iz Maribora. Nekaj manj kot 200 obiskovalcev se je v prijetnem, že skoraj poletnem večeru, družilo ob kulinarični poslastici trinajstih ponudnikov.

Svoje pridelke in izdelke so predstavili vinarji in ekološke ter turistične kmetije. Ena stojnica pa je bila posvečena predstavitvi projektov, ki trenutno potekajo v Botaničnem vrtu (PalaeoDiversiStyria in Iron Age Danube). Na tej stojnici so obiskovalci lahko potovali v preteklost med pester nabor jedi iz daljne zgodovine, med drugim tudi prigrizke iz kruha in sadja ter rimsko vino. Druženje ob dobri hrani, kapljici, vrhunski glasbi in nepozabni družbi je trajalo v noč. Obiskovalce, ki so ostali do poznih večernih ur, so domov pospremile svečke, ki so večer naredile nepozaben.

Ob tej prireditvi so obiskovalce na prijetno, kulturno-izobraževalen način opomnili na pomen Botaničnega vrta ter pristne kulinarike za regijo. Botanični vrt ima poleg družabnih aktivnosti tudi pomembno vlogo pri ohranjanju ogroženih, redkih in zaščitene rastlinskih vrst. Skrbi tudi za nekatere ogrožene sorte gospodarsko pomembnih rastlinskih vrst. Na ta način opravlja tudi nalogo genske banke in s tem ohranjanja biotske pestrosti in posledično prevzema naravovarstveno in okoljevarstveno vlogo. Kulturno-izobraževalno-kulinarične

prireditve spodbujajo druženje, promocijo občine, privabljajo turiste in širijo znanje o botaniki, arheologiji ... Če ste letos zamudili nepozabni dogodek v Botaničnem vrtu, ste vabljeni, da se ga drugo leto zagotovo udeležite. Zagotovo si ga boste zapomnili.

➡ Vanja Jus ➡ Arhiv Botaničnega vrta

Kulinarika, botanika in klepet.

Čez poletje na Pohorje z avtobusom

Župani dosegli dogovor glede sofinanciranja poletne avtobusne linije, ki povezuje Maribor, Hoče, Ruše ter Pohorje

Tudi letos je zaživela ideja avtobusnega povezovanja na Pohorju, ki bo omogočil poletni pohodno-kolesarski in kulinarični turizem na Pohorju. Projekt so podprle Mestna občina Maribor, Občina Hoče-Slivnica in Občina Ruše ter Društvo gostincev Pohorja v sodelovanju z linijskim avtobusnim prevoznikom Marprom. Pohorje je naravna danost, ki je še vedno premalo promovirana in ponujena kot turistična destinacija za zimski in letni turizem. Pretekle izkušnje in osvežena infrastruktura ponujajo nove priložnosti za razrast poletnega turizma na Pohorju. Turisti in domačini se lahko na Pohorju naužijejo svežega zraka, športnih aktivnosti in okusijo prave pohorske dobrote. Vse na dlani, pa vendar je tako daleč, ker na Pohorju ni vzpostavljene redne linije, ki bi povezala in približala naravno in turistično ponudbo. Vsako leto je dobrodošla pobuda obpohorskih občin, da se med seboj povežejo in ponudijo avtobusno linijo za vse, ki so željni pohorskih lepot.

Nova avtobusna linija ima novi postanek pri Pohorski tržnici. Pohorska tržnica, ki se nahaja v gozdu pred Botaničnim vrtom Univerze v Mariboru, je odprta vsako soboto in nudi pestro ponudbo. Tržnico regijskega pomena skupaj s ponudniki razvijajo

Občina Hoče-Slivnica, Univerza v Mariboru, Občina Miklavž in Občina Starše.

Avtobusna linija bo obratovala v poletnem času od 16. junija do 2. septembra, in sicer ob sobotah, nedeljah in praznikih. Cena enosmerne vozovnice znaša 2€.

Zadnja večerna vožnja z Areha na Bellevue je načrtovana tako, da bodo potniki lahko ujeli prevoz s krožno kabinsko žičnico v dolino.

»Namen vzpostavljene avtobusne linije je, da se Pohorje približa ljudem in da se oživi poletni turizem. Obenem vzpodbujamo povezovanje treh občin, takšno sodelovanje pa pomeni zgodbo o uspehu in povečanje števila enodnevnih in večdnevnih gostov na zelenem Pohorju. Podjetje Marprom se je letos zavezalo, da bo poleg prevoza ljudi ponudilo tudi prevoz koles s posebnimi prikolicami. Občina Hoče-Slivnica pa bo poleg lepot Pohorja gostom ponudila še lepote Botaničnega vrta v Pivoli in okuse Pohorske tržnice,« je povedal dr. Marko Soršak, župan Občine Hoče-Slivnica.

➡ Vanja Jus

Formiske aktivne tudi zunaj igrišč

Članice Odbojkerskega kluba na teku pod Pohorjem delile vodo in vzpodbujale tekače ob progi

Na Dan športa v Občini Hoče-Slivnica je OK Formis organiziral pohod po Kotnikovi poti, ki je dolga okrog dvanajst km. Zbrali smo se pred športno dvorano na višini okrog 290 metrov nadmorske višine, posledica nočnega deževja je bila manjša udeležba. Najprej smo se podali na Glivnik oz. po domače na Križno kapelo (349 m), po manjšem spustu smo nadaljevali vzpon na Polano ter se skozi gozd spustili do Podružnične šole v Reki. Sledil je strmi vzpon do cerkve sv. Lenarta na višini 493 m, kjer smo imeli daljši počitek.

Po okrepčilu smo se spustili do potoka, ki smo ga prečili, in nato nadaljevali vzpon skozi Pivolo do najvišje točke na naši poti (okrog 520 m), ki je pri križu na cesti Pohorski Dvor-Hočka koča. Do gradu Hompoš smo se spustili po cesti, po krajšem prebijanju skozi zaraščen gozd smo nadaljevali mimo turistične kmetije Ledinek nazaj v Zgornje Hoče ter nato ob Hočkem potoku do Vreclovega sadovnjaka. Skozi ulice v Spodnjih Hočah smo se po treh urah vrnili do športne dvorane, kjer smo zaključili naš pohod po obronkih Pohorja. Naša dekleta pa so aktivna tudi po koncu sezone. Prvi vikend v juniju se je v Hočah odvijal 2. tek pod Pohorjem. Dekleta OK Formula Formis so pomagala pri izvedbi tako zahtevnega teka, saj so vzpodbujala prav vse tekače ob progi. Da bi lažje premagali razdaljo in dosegli cilj, so jim delila vodo, saj je bil ta dan prav posebno toplel. Pri vzponu ob gozdu so skupaj s člani balinarskega kluba tekačem pridno nalivala vodo in pobirala odvržene kozarce.

➡ Boštjan Glodež, Breda Štern

📷 Breda Štern

Prijazne in nasmejene formiske so bile ob osvežitvi najboljša vzpodbuda tekačem ...

Nogomet na milnici

Zaključek nogometnega kampa v Slivnici s tradicionalnim »balonometom«

Nogometna šola Hoče Slivnica že tretje leto zapored organizira nogometni kamp za otroke stare od pet do 15 let. Vsako leto se je kampa udeležilo približno 40 otrok, letos pa se je prijavilo kar 62 otrok. Program je trajal od 18. do 22. junija, vsak dan med 16.30 in 19.30. Glavni cilj organizacije tega kampa je druženje otrok vseh generacij med sabo. Udeleženci so se vsak dan pomerili na različnih zabavnih in tekmovalnih igrah. V sredo smo organizirali vodni dan, kjer so tekmovali v različnih vodnih igrah: preizkusili so se lahko v nogometu na milnici, na koncu pa je sledil tudi tradicionalni »balonomet« med trenerji in otroki.

V četrtek smo ob pomoči gasilcev iz Hotinje vasi pripravili prikaz dela le-teh. Otroci so lahko poskusili, kako poteka gašenje, naredili so si opremo gasilca, v različnih nalogah so pa tudi sami videli, da je takšno delo zelo zahtevno. Zadnji dan so se nam pridružili tudi starši in se preizkusili v podobnih 'nalogah', kot so jih čez teden opravljali njihovi otroci. Na koncu je bila odigrana tudi tekma med trenerji in starši, katero so po treh letih končno dobili starši in zmagali z rezultatom 3 : 1.

➡ Živan Gagovič

Zabava na milnici.

Projekt družinsko kolesarjenje

Otrok lahko na kolesu zmaguje, pa zato ni tekmovalec

Že drugo leto zapored se trudimo na kolo privabiti družine. Kadar imajo čas in voljo eni, zmanjka časa drugim, tako vedno kolesarimo v nepopolni sestavi. Vseeno zadovoljno povemo, da so se naši družinski izleti ob vikendih »prijeli«. Za počitniške dni načrtujemo vikend v Planici.

Preteklo leto smo predstavili družinsko kolesarjenje v Gradu v Italiji. Tokrat smo kolesarili na otoku Krku. Ko smo Grado priporočali vsem, ne glede na kolesarske kilometre, je tu malo drugače: za izhodišče priporočamo mesto Krk, od koder se vijejo lepo urejene kolesarske poti. Če pričakujete ravninsko traso, tega tam ni, cesta se nenehno spušča in dviga, ponekod so pravi mini prelazi. Za družine priporočamo Krk-Punat (10 kilometrov urejene kolesarske poti v eno smer) ali malo daljši izlet Krk-Malinska (skupno 35 kilometrov in 490 višinskih metrov). Staršem pa priporočamo še desertni kolesarski izlet Krk-Baška, kjer vas cesta vodi preko prelaza, polnega mini serpentin s prekrasnimi razgledi na morje. Se vprašamo, ali je to sploh mogoče. Zakaj trenirati, ni pokalov, ni medalj; prosti čas preživeti na kolesu in ne za računalnikom ali ob kakšni podobni napravi. Dragi starši, je mogoče. Pridite ob vikendih in se nam pridružite.

Naša najmlajša članica Vivi je zmagovalno dvignila roke na odru, kjer je že drugo leto zapored bila najmlajša kolesarka, ki je prekolesarila Poli maxi maraton, dolg 52 kilometrov. Deležna je bila bučnega aplavza, prejela pa je darilo organizatorja. Na sami poti so jo letos bodrili z »Dajmo, punči!« Čestitke, to je zmaga!

Vrhunsko organiziran dogodek na Ptuj, zaprta cesta za promet in kulinarika ob zaključku narekuje slogan: prihodnje leto spet. Lahko izberete tudi Poli mini maraton dolžine 21 km. Ne bo vam žal. In še ena zmaga, ki si jo je prislužil letos 12-letni Vinci. V torek si je privoščil prost dan, kar omogoča pravilnik, in se z očetom podal na kolesarski vzpon na Areh, seveda mu je uspelo. Tudi to je zmaga, kot je razvidno iz fotografije.

Za malo resnejši trening vabljeni očetje in otroci ob sredah.

Da take zmage ne pridejo same od sebe, je potrebno prav tako

redno trenirati, pa čeprav kot rekreativec v Kolesarskem društvu Kušchar. Vivi prekolesari letno 2500 kilometrov, Vinci pa nese tja proti tri tisočim.

Letos smo bili deležni še enega kolesarskega spektakla: videli smo, kako peljejo »puščice«, saj je trasa dirke po Sloveniji peljala prav skozi Hoče. V imenu Primoža Rogliča, ki sem ga pozdravila na startu v Mariboru, se zahvaljujem osnovnošolcem in učiteljem, ki so del športnega dne bili navijači v hoškem rondoju in glasno vzpodbujali kolesarje.

➡ Lea Oblak ➡ Vinci Oblak

V pričakovanju napihljivih igral

Multisport Arena v Rogozi pred septembrsko uradno otvoritvijo dobiva končno podobo

Pred vhodom v areno so končali s polaganjem tlakovcev, kar je največja investicija in najzahtevnejše delo v okolici dvorane. Položiti je bilo potrebno 470 kvadratnih metrov tlakovcev z vsem odvodnjavanjem. Do uradne otvoritve, katera je predvidena konec septembra ob občinskem prazniku, bo potrebno postoriti še kar nekaj stvari, predvsem zelenico na južni strani hale in pa velik parkirni prostor na južni strani športnega parka. Prav tako pa še manjka asfaltni zaključek od tlakovcev do lokalnega cestišča. Smo tudi v pričakovanju prispetja pošiljke napihljivih igral za naše najmlajše; z njimi bomo zapolnili šotor ob praznovanju rojstnih dni. Ob tej priložnosti vas obveščamo, da sprejemamo rezervacije za termine nogometa, odbojke in badmintona za igranje skozi vse leto oziroma za naslednjo zimsko sezono. Prav tako sprejemamo naročila za praznovanje rojstnih dni. Vse ponudbe vam bodo na razpolago čez nekaj dni tudi na naši spletni strani. Za vse informacije smo vam na voljo na telefonskih številkah 041 493 335 (Bojan) ali 031 585 304 (Stane).

➡ Bojan Geiser

Ko nas Franci pelje na domačijo

Pohodniška skupina DU Hoče je na junijsko nedeljo doživela prisrčen sprejem pri Gostinčarjevih in praznik jagod v Jančah

Upokojenski izleti so običajno bolj avtobusni, le pohodniška skupina, ki jo vodi Zvonko Cesar, se poda na kakšno nezahtevno pot, običajno v domačem okolju. Letošnji junijski pohod pa je bil malo drugačen: predlagal in vodil ga je Franci Gostinčar, ki izvira z Zasavsko-Posavskega hribovja pri Ljubljani. Tako se je lepa skupina 19 pohodnikov odpravila z vlakom do Jevnice, od koder je hoje skoraj za dve uri do Janč, ki ležijo na 792 m nadmorske višine. Vrh vasi s cerkvijo in gasilskim domom je lepa razgledna točka, saj leži med reko Savo in dolino potoka Besnica. Vroče soparno vreme nam sicer ni nudilo razgledov po Alpah, občudovali pa smo lahko še nepokošene cvetoče travnike, bujne zelene gozdove in mnoge kmetije, razsejane po okoliških hribih.

Topolovčarjeva domačija, kakor po domače imenujejo Gostinčarjevo kmetijo, je bila leta 2007 razglašena za kulturni spomenik lokalnega pomena. Sodi še v širše območje Mestne občine Ljubljana. Samotna domačija se nahaja na hribovitem terenu, dokumentirano izhaja iz zadnje četrtine 18. stoletja, na tramu v 'hiši' pa je ohranjena letnica 1804. Domačijo sestavljajo lepo ohranjena kmečka hiša, kašča, enojni kozolec, vodnjak in veliko gospodarsko poslopje; vsi objekti so lepo vpeti v dokaj strm teren. Največ pa je vredno, da kmetija živi, da na njej delata dve generaciji, da se ukvarjajo tudi s turizmom, kuhajo razne vrste žganja in izdelujejo likerje ter so vključeni med domačije ob Sadni cesti. Mlada družina si je postavila nižje v hribu svoj novi dom, tako da je domačija res ostala lepo ohranjena. Vabile so nas številne češnje, veliki travniki so še čakali na primerno vreme, da začnejo s košnjo.

In na tem domu Francijevega brata so nas prisrčno sprejeli, gostili smo se ob češnjah, okusnem domačem siru, češnjevi pogači – in seveda smo morali poskusiti njihove krepke napitke. Kar težko smo odšli od njih navzgor do središča vasi, kjer pa je že odmevala glasba ob planinskem domu. Lepo oskrbovana cerkev sv. Miklavža se razgleduje daleč po okolici – kakor se za tega svetnika, ki je tudi zavetnik popotnikov, spodobi. Aktivni domačini znajo privabiti turiste, pohodnike in kolesarje; na vrh vodi kar sedem različnih pešpoti, Sadna cesta v bližini Ljubljane je lepo obiskana, najbolj pa praznika jagod in kostanjev. Jagod in jagodne marmelade nismo kupovali, saj smo se morali peš vrniti na vlak ... Smo pa ob poti pojedli toliko gozdnih jagod (vsaj jaz!) kot že dolgo ne! Vroč popoldan in sončno plesišče sta privabila le redke plesalce – a med njimi so seveda bili tudi naši upokojenci. Prava zabava se začneja šele zvečer, ko je nas že odpeljal vlak proti domu.

Franci Gostinčar z ženo Anko je pri svojih letih res pogumno prehodil pot, po kateri že ni hodil 50 let. Do vojašnice pa je bila ta pot do šole v Jevnico in pozneje na vlak za Ljubljano njegova skoraj vsakodnevna pot – v dolino in nazaj. Pravi, da je v dolino lahko pritekel tudi v pol ure, če je bilo nujno ... V teh letih pa nas pot v dolino skoraj bolj muči kot v hrib. Lepo je, da zmoremo tudi v poznih letih še krepko stopiti, da uspemo ohranjati kondicijo, kolikor je mogoče. Franciju in Anki k temu gotovo pomaga aktivno udejstvovanje pri kegljačih in balinarjih, kjer sta že dolga leta nepogrešljiva.

V imenu vseh pohodnikov – in seveda predsednice Ide – se iskreno zahvaljujem Franciju za ta enkratni dan na njegovi

domačiji. Najlepše je, ko slišiš, kako so od petih bratov štirje prepustili domačijo najmlajšemu, da je lahko ohranil dom za svoje – pa tudi za svoje potomce in vse tiste, ki jim takšna dediščina veliko pomeni.

➡ 📷 Majda Strašek Januš

Češnje pred kozolcem te vabijo kar v višini glave.

Pred toplino stare domače hiše nas je grela toplota sončnega dne – in domači napitki.

Ob Anki (prva z desne) in Franciju (drugi z leve) so tri generacije Topolovčarjev: (z leve) deda, zet, vnuček Jakob, babica in domača hči.

Opazen napredek pri izboru pesmi

Že 11. srečanje ljudskih pevcev in godcev V Hotinji vasi privabilo enajst skupin iz okolice in Hrvaške

Junjsko nedeljo se je odvijalo tradicionalno, tokrat že enajsto Srečanje ljudskih pevcev in godcev. Tudi tokrat je bila dvorana Kulturnega centra v Hotinji vasi polna ljudi, ki podpirajo to vrsto ohranjanja ljudskih pesmi in glasbe. Predsednica Turističnega društva Hotinja vas Franja Bračko je najprej pozdravila goste: podžupanjo Občine Hoče-Slivnica Anito Arzenšek, podpredsednico Štajerske turistične zveze Janjo Viher, predsednika Društva upokojencev (DU) Slivnica Petra Kovačka in predsednika DU Orehova Hotinja vas Zorana Vnuka.

Vsako leto opazamo, da skupine vedno bolj s primernim izborom oblačil poudarijo tudi čas nastanka ljudskih pesmi. Opazen je tudi napredek pri originalnosti izbora pesmi. Nastopilo je enajst skupin ljubiteljskih pevcev in godcev: Taščice KUD Rače, Žitni klas KD Benedikt, Vesele polanke PD Cirkovce, Samotarji DU Hoče, KUD Cvetlinski zvon iz Hrvaške, Veseli polanci - domačini, Stari mačkoni KUD Anice Černejeve, Stoperška banda DU Stoperce, Bukovski vaški pevci in godci OB Markovci pri Ptuj, Veseli prijatelji UD Majšperk in Žlahta bend TD Hotinja vas. Prišli so iz osmih okoliških in domače občine in iz sosednje Hrvaške. Peli in igrali so o ljubezni, poroki, deklicah, ki se želijo močiti, in ženah in možeh, ki jim je žal, da so se poročili, vasovanjih, pastirjih – in še mnoge druge pesmi našega slovenskega podeželja.

Ob koncu prireditve je podpredsednica Štajerske turistične zveze podelila Bronasto priznanje ŠTZ predsednici društva Franji Bračko in med drugim povedala: »Franja Bračko, članica TD Hotinja vas dobro desetletje, od tega opravlja delo predsednice društva sedmo leto. Gospa Bračko se vključuje v vse prireditve in dogodke, ki jih organizira društvo, kot so bustna povorka, blagoslov jedi, iskanje pirhov, bohod okoli krajevne skupnosti, Srečanje ljudskih pevcev in godcev, martinovanje na gmajni, prihod Božička in druge prireditve, ki jih organizira Občina Hoče-

-Slivnica. Poslanstvo turističnega društva vidi tudi v ohranjanju kulturne dediščine, tako da se je aktivno vključila v obnovo vaše kapelice v Hotinji vasi. Deluje s ciljem povezovanja z drugimi društvi v kraju in izven naših meja.«

Po prireditvi so povabili na pogostitev nastopajoče in gledalce v brunarico na vaški gmajni, druženje in zabavo, ki jo ljudski pevci in godci mimogrede priredijo.

➡ Olga Knap
📷 Tone Embreuš

Razigrane melodije domačih glasbenikov.

Telovadke na pohodu

Članice Turističnega društva Reka-Pohorje na izletu in pohorski omleti

Pred letnimi počitnicami smo se telovadke Turističnega društva (TD) Reka-Pohorje odpravile na pohod, in to izpred podružnične šole Reka-Pohorje na Pohorje, natančno do hotela Tisa. Nekaj telovadk nas na pohodu ni našlo, smo jih pa dohitele na Tisi. Tam se nas je zbrala večina in čakalo nas je kosilo s priznano pohorsko omleto.

Za pohod nam je Ivanka Glaser razdelila nove majice rumene barve, da se od daleč vidijo v zelenju Pohorja. Zraven emblema TD Reka-Pohorje lepša majico lep metuljček. Tako opremljene se podamo na pohod. Prvi odmor za okrepčilo pri Idi. Pot nas pripelje do Koptarjevega križa na Kapli, kjer smo si ogledale Pohorje na vse štiri strani. Gremo po markirani poti do na žalost zaprte gostilne Veronika, kjer nas je čakala druga skupinica s pecivom, okrepčilno pijačo, Nada pa je podelila kavico z mlekom ali brez. Nadaljujemo pot po strmi poti in vmes Danici pomagamo nabirati lisičke za juhico. Spoznavamo pohorske kmetije, saj nekatere od pohodnic še niso bile na tej strani Pohorja. Med potjo smo se zalagale za gozdnimi jagodami in borovnicami. Za vse te priboljške so bile prikrajsane vse tiste, ki so nas pričakale pred hotelom Tisa. Lepo druženje ob kosilu, nato gasilski posnetek in povratek proti domu. Ene peš, druge 'po poti najmanjšega napora'.

Bilo je lepo doživetje, tako da se bomo z lepimi spomini zopet sestale na telovadbi septembra, ko se začne pouk. Telovadimo namreč v učilnici podružnične šole, kjer nam prijazno vodstvo šole daje v našem učilnico vsak ponedeljek v času pouka in smo jim zato telovadke zelo hvaležne.

➡ Ida Hriberšek

Nasmejana športna ekipa.

»Učil sem se tako rekoč po posluhu«

Aleš Meglič, novi predsednik KUD Hoče, o svoji ljubezni do harmonik, avtomobilov in svoji glasbeni šoli

Pravzaprav sem domačin iz Vinšekov. Do mojega drugega leta smo živeli na domačiji Meglič v Pivoli. Nato smo se preselili v Novo vas, kjer sem obiskoval osnovno šolo in se izučil za avtomehnika. Leta 1999 pa smo se iz mesta preselili v Ruperče. Zadnjih osem let sem se ponovno vrnil v rojstni kraj v Pivolo. Navdušenje nad harmoniko sem odkril kot petletni otrok, ko je oče najprej kupil klavirsko harmoniko starejši sestri, ki pa zanimanja zanjo sploh ni imela. Ker je le-ta ostala na omari, sem jo želel poizkusiti sam. In tako se je rodila ljubezen. Prve melodije mi je pokazal pokojni Anton Bergauer mlajši, ki je tudi sam igral harmoniko. Navdušenje je raslo iz leta v leto. Želja po igranju je bila tako močna, da sem se včasih pozno ponoči ali zgodaj zjutraj zbudil in se spomnil neke pesmi, zbudil botra Matijeja, naj mi zapoje, kako gre melodija. Učil sem se tako rekoč po posluhu. Bratanci iz Celja so igrali na frajtonarice, kar mi je bilo še bolj všeč kot klavirska harmonika. Tako mi je oče kupil frajtonarico, na kateri sem danes virtuoz.

Prvi nastop sem imel prav v Hočah, ko so imeli hoški tamburaški koncert ob 10. jubileju leta 1991. Pri 15 letih sem prvič vstopil v ansambel Labodi, nato v trio Toti Štajerci, k Mitrejem iz Ptuja in v trio Da dul padeš. Po sedmih letih nastopanja z domačimi ansambli me je dober glas ponesel čez mejo, kjer sem igral z Die Party Löwen, Five Life, Duo Delux in sedaj s skupino Steier Sound.

Sodeloval sem tudi z veliko znanimi slovenskimi glasbeniki, kot so Modrijani, Marjan Herceg, Sonja Mojzer, Duo Platin, Klapovühi, Klemen Rošar, Show band Klobuk, Tomi Valenko, Zlatko Munda in še s kom.

Pri 20. letih sem pričel poučevati diatonično harmoniko pod okriljem Marjana Hercega, kasneje pa sem ustanovil svojo glasbeno šolo in poučeval 15 let v Benediktu, Kamnici, Zg. Kungoti in Hočah. V Benediktu sem bil tudi član KUD Benedikt in sva s takratnim predsednikom Janezom Šijancem pričela s projektom Vesela jesen s harmoniko, ki tradicionalno poteka že več kot 10 let.

V tem obdobju sem se naučil igrati frajtonarico, za klavir sem končal nižjo glasbeno šolo, naučiti sem se moral tudi kitare, bas kitare in zadnji dve leti tudi lovski rog.

Član KUD Hoče sem postal, ko sem pričel igrati v sekciji Pohorskih rogistov. Žena me je naučila igranja na rog.

Letos sem bil izvoljen za predsednika KUD Hoče, kjer se bom potrudil, da se vzpostavi sodelovanje med šolo in ostalimi društvi v občini. Tako bi rad, da se vsaj enkrat na leto zberemo vse sekcije v občini in pripravimo kulturni program. Pozivam pa vse občane in občanke, v kolikor imate kakšen talent, ki bi ga lahko pokazali, da se oglasite v našem društvu, in vam bomo z veseljem namenili točko na koncertu.

Moje želje so združevanje mladih in starih, kajti kultura ni samo poustvarjati glasbeno, likovno ali akterno. Kultura je naša dediščina, katero nam predajajo naši starši, stari starši. Kultura živi v nas vseh in je del našega kraja, zato je toliko pomembnejše, da to prenašamo na mlade, na naše otroke. Kultura je naša dediščina, katere ne smemo pozabiti.

Kot že rečeno, se z glasbo in kulturo ukvarjam več kot 25 let.

Glasbo ima v srcu od malih nog.

V tem času sem prišel do točke, da sem predal svojo glasbeno šolo glasbenemu centru Rošar pod vodstvom Klemna Rošarja. Dobil sem priložnost zaposlitve v sosednji Avstriji, nakar me je po skoraj petih letih službena pot pripeljala nazaj v Slovenijo. Delam v podjetju, kot komercialist na terenu. V prostem času ste me nekateri opazili, da se pridružim kakšnemu izletu s Planinskim društvom Skalca. Sem član motorističnega društva Rače, Punichers MC, zelo rad se potepam s svojim motorjem. Občasno tečem, smučam, kolesarim v zimskem času pa obiskujem fitness.

Zelo sem bil počaščen, da so me izbrali za predsednika. Kajti to pomeni, da imajo člani zaupanje vame in verjamejo, da bodo stvari potekale naprej, kot so do sedaj. Vloga predsednika mi pomeni nov izziv na kulturnem področju. Ne samo v naši občini, tudi po Sloveniji in izven meja. Sam že 15 let potujem glasbeno izven naših meja in si s tem širim obzorja na področju kulture. Kot »nov« predsednik si prizadevam, da bosta naš Kulturni dom in dvorana imela več novih obrazov, tako na odru – kot pred njim.

➡ Aleš Meglič 📁 Osebni arhiv

Veseli vsakega nastopa

Ni prireditve brez nastopa mešanega pevskega zbora Kulturno-umetniškega društva Hoče

V Hočah ni prireditve, na kateri ne bi nastopil mešani pevski zbor Kulturno-umetniškega društva Hoče. Čeprav je mimo komaj pol leta, je letos za nami zelo pestro obdobje, polno nastopov in s tem povezanih napornih pevskih vaj. Našo stalno zborovodkinjo Darinko Teršek, ki je zaradi bolezni že dalj časa odsotna, uspešno nadomešča Saša Aberšek Košar. Njen izbor pesmi je tak, da lahko nastopimo na katerikoli prireditvi. Začeli smo s proslavo ob slovenskem kulturnem prazniku. Skupaj z osnovno šolo in Katoliškim društvom dr. Antona Murka smo počastili 100-letnico smrti Ivana Cankarja. V marcu nas je Krajevna skupnost Reka-Pohorje povabila na praznovanje pomladi ob dnevu žena. Z veseljem smo zapeli za krajane Zgornjih Hoč in Reke. Bilo je prikupno doživetje.

Za pevce je najpomembnejši dogodek vsako leto Revija odraslih pevskih zborov Maribora – Zborovske harmonije, ki jo organizira Javni sklad kulturnih dejavnosti Slovenije. Za nastop smo se intenzivno pripravljali dvakrat tedensko. Pred nastopom v Unionski dvorani smo imeli »generalko« in program predstavili na Letnem občnem zboru našega KUD. Izplačalo se je, trud ni bil zaman. Na reviji, ki traja dva dni, smo se dobro odrezali. Od svetovno priznane zborovodkinje Karmine Šilec smo prejeli vzpodbudno strokovno oceno. Veseli uspeha in ponosni na zborovodkinjo Sašo smo v Beli dvorani Uniona takoj po nastopu tudi nazdravili.

Kmalu za tem smo sprejeli povabilo domačega Društva upokojencev iz Hoč in v kulturnem programu pred polno dvorano zapeli upokojensko himno »Nimam kajta«. Navdušenje prisotnih upokojencev je bilo popolno.

Vsako leto se veselimo srečanja z varovanci Doma Danice Vogrinc v Mariboru. S pestrim programom slovenskih pesmi in glasbe jim popestrimo popoldan. Skupaj z ljudskimi godci Samotarjev smo pripravili program, ki razveseli dušo in srce. Prisotni so uživali v lepih domoljubnih pesmih. Prepevali smo o ljubezni in slovesu ter zapeli nekaj najlepših melodij mojstrov slovenske zabavne glasbe. Ljudski godci Samotar-

jev so s svojim programom pripravili prisotne, da so ploskali in zapeli skupaj z njimi. Nastop smo zaključili z živahnimi pesmicami o pomladi.

Prvega aprila je Mešani pevski zbor Društva upokojencev Slivnica pripravil tradicionalno prireditev »Pozdrav pomladi 2018«, kjer se predstavijo pevski zbori, glasbene skupine in posamezniki iz cele Občine Hoče-Slivnica. Pestra prireditev se je zaključila ob druženju vseh nastopajočih.

Letni koncert našega KUD smo letos prvič organizirali pod vodstvom našega novega predsednika Aleša Megliča. V goste je za voditeljico povabil humoristko Danico Elbl ter Klapo Lent in učence glasbene šole Nota. Voditeljica Danica je z domiselnim, hudomušnim povezovanjem predstavila naše Kudovce: Pohorske rogiste, pevce MePZ in hočke tamburaše. Poseben pozdrav je namenila harmonikarju iz glasbene šole Nota in priljubljeni Klapi Lent, ki je s svojo »Ružo raveno« navdušila vse v dvorani. Zaslužili so si huronski aplavz. Za zaključek je voditeljica Danica recitirala lastno pesem o sreči in razumevanju med ljudmi, ki se je vtisnila v spomin vsem prisotnim. Lepo sončno soboto v začetku junija, pred začetkom poletnih počitnic, smo pevci povabili v goste oktet Tinje. To je skupina devetih pevcev, ki z izrednimi glasovi ob spremljavi harmonike in kitar pojejo ljudske, dalmatinske, umetne in narodnozabavne melodije v lastnih priredbah. Poleg tega pa imajo zanimivega umetniškega vodjo, ki popestri program s svojimi domislicami. Pevci smo sodelovali s svojim programom. Skupaj smo pripravili zanimiv večer glasbe in melodij. Žal je lahko vsakemu, ki ni prišel na koncert.

Pevci Mešanega pevskega zbora KUD Hoče vabimo k sodelovanju nove pevce. Morda smo z opisom nastopov koga prepričali, da se nam pridruži vsak ponedeljek ob 18. uri v zadrju dvorane Kulturnega doma v Hočah.

➡ Breda Germ

📷 Marjan Laznik

Zborovsko petje je odmevalo ogrela srca vseh.

Gostujoči pevci pustili dober vtis

Letni koncert mešanega pevskega zbora DU Slivnica povezan v lepo, usklajeno celoto

Mešani pevski zbor (MePZ) Društva upokojencev (DU) Slivnica je svoje pevsko leto 2017/2018 po obsežnem in pestrem delu sklenil z letnim koncertom 13. junija v prostorih Osnovne šole Franca Lešnika Vuka Slivnica. Na koncertu sta nastopila tudi dva gostujoča zbora – MePZ Ruše, ki ga vodi pevovodja Nenad Petrovič, in ženski pevski zbor KUD Oplotnica, ki ga vodi pevovodja Ervin Šega.

Koncert je začel domači, to je MePZ DU Slivnica s pevovodjem Ervinom Šego. Zelo ubrano je zapel Prešernovo pesem Zapuščena, ki jo je uglasbil Benjamin Ipavec. V nadaljevanju je zbor zapel še sedem skladb, ki jih je pripravil v zadnjih dveh letih. Med temi so bile ljudske z različnih področij Slovenije v priredbah različnih skladateljev. Nekatere skladbe je zbor že pel na različnih prireditvah med letom, na letnem koncertu pa jih je povezal v lepo usklajeno in sklenjeno celoto.

V posameznih melodijah in v vseh pesmih je zazvenelo ubrano, občuteno petje, ki je rezultat vztrajnega, rednega in prizadevnega dela vseh – pevovodje, pevk in pevcev. Obiskovalci, med njimi mnogi, ki prireditve, na katerih nastopa tudi domači zbor, redno obiskujejo, so tokratno petje zbora navdušeno nagradili z dolgimi aplavzi.

Posebno dober vtis je s svojim petjem pustil tudi MePZ DU Ruše s pevovodjem Nenadom Petrovičem. Pevke in pevci so s polnim, bogatim glasom zapeli tri skladbe. Posebej občuteno so zapeli pesem Hvala ti (Milče Stegu). Zelo lepo je zazvenelo tudi petje Verdijevega Zbora sužnjev iz opere Nabucco.

Lepo, ubrano so zapele tudi pevke Ženskega pevskega zbora KUD Oplotnica, ki ga vodi Ervin Šega (tudi naš pevovodja). Po melodiji Zaspi, sinek moj, prekmurska narodna v priredbi Cirila Preglja, so zapele še dve šaljivo-igrivi skladbi. V skle-

pnem delu je MePZ DU Slivnica zapel štiri vedre, dinamične melodije. Med njimi je posebej šegava idrijska ljudska Ženka mi v goste gre v priredbi Zorka Prelovca.

Za zaključek koncerta sta Ženski pevski zbor KUD Oplotnica in MePZ DU Slivnica skupaj zapela pesem Jakoba Aljaža Slovenska dežela v priredbi Benjamina Ipavca. Iz vrst poslušalcev so pritegnili tudi ruški pevci. Ubrano, občuteno in ponosno petje je s to enkratno melodijo napolnilo dvorano in izjemno prevzelo udeležence koncerta. Ti so svoje navdušenje izrazili z izjemno dolgim, močnim ploskanjem. Pevke in pevci vseh treh nastopajočih zborov so s koncertom, posebej še s tako iskrenimi odzivi udeležencev, bili zelo zadovoljni. Pesem nas res združuje, veseli in bogati, zato bomo zborovsko petje gojili še naprej!

➡ dr. Martin Kramar

Nikakor do izhoda iz repnice

Člani Društva upokojencev Hoče na izletu v Brežicah in okolici

Člani Društva upokojencev Hoče smo bili v maju na zanimivem izletu iz letnega programa. Odhod iz Polane, z vmesnimi postajami smo se odpeljeli od Hoče do Brežic. Vodič Bojan nam je v gradu Brežice podrobno razkazal Posavski muzej, kjer je po časovnih obdobjih zelo lepo urejena razstava. Popeljal nas je tudi po mestu in nam razkazal še znamenitosti Brežic. Nato smo se peljali do Čateških term, kjer nas je brodar popeljal čez Savo v Dobovo na kosilo. Pot smo nadaljevali do repnic na Bizeljškem. V prijetnem vzdušju, seveda z degustacijo vina, nikakor nismo mogli priti do izhoda iz repnice, saj je imela vodička Aljoša povedati toliko duhovitih.

Skoraj nam je zmanjkalo časa za obisk cerkve sv. Lovrenca na hribčku, od koder je čudovit razgled po Bizeljškem. Druženje s tamkajšnjim župnikom Leskovarjem je bilo, čeprav kratko, prijetno. Bilo je premalo časa, da bi nam povedal vse o svoji župniji, vendar smo na zdravje izpili kozarček njegovega bizeljčana. Šoferju se je iztekal čas, nam se pa nikamor ni mudilo, a smo vseeno dobre volje in z lepimi vtisi še pravočasno prišli nazaj v Hoče.

➡ Ida Hriberšek

Izlete popestri sproščeno in veselo vzdušje.

Vreme ni naklonjeno čebelam

Na dnevu odprtih vrat v Čebelarskem društvu Slivnica na ogled panji in panjske končnice

V vročem dopoldnevu, ko so se mnoge čebele, bogato obložene s cvetnim prahom, vračale v panje, so čebelarke in čebelarji Čebelarskega društva (ČD) Slivnica pripravili dan odprtih vrat. Zbrali so se pri čebelarskem domu pri Osnovni šoli v Slivnici, kjer so na ogled postavili med, druge čebelje pridelke in čebelarske izdelke iz medu. Na posebni stojnici so bili na ogled tudi lični izdelki iz lesa, ki so uporabni v gospodinjstvu ali za okras. Obiskovalci so si lahko ogledali panje, panjske končnice, ki so jih izdelali učenci slivniške osnovne šole in otroci iz vrtca. Pročelje čebelarskega doma so krasila tudi umetniška dela zadnje likovne kolonije Svet čebel, ki jo je v mesecu maju organiziralo ČD Slivnica.

Osrednja pozornost je bila namenjena čebelam in čebelarjenju. Čebelarke in čebelarji so si izmenjali izkušnje in se pogovorili o letošnjem medenju rastlin. Vreme tudi letos čebelam oziroma nabiranju cvetnega prahu ni ravno naklonjeno. Čebelji zarod pa je zdrav in živahen, kar kaže na dobro skrb čebelarjev za čebele in vestno čebelarjenje. Žal je na obdelovalnih površinah (travnih, njivah, dvoriščih) vse manj cvetočih medovitih rastlin in vse manj dobre čebelje paše. Cvetoči travniki so že prava redkost! Dogajanju pri čebelarskem domu in čebelnjaku se je pridružil poseben »roj« Prišli so otroci iz otroškega vrtca. Poleg čebelnjaka in panjev so si ogledali čebelarske pripomočke – točilnik medu in druge pripomočke. Opazovali so odletavanje čebel iz panjev, prilete s cvetnim prahom močno obloženih čebel in zanimiv ples čebel pred panji. Posebej pa so se razveselili vabljivega, okusnega medu in se posladkali z njim.

V nadaljevanju programa je otroški pevski zbor Osnovne šole

Franca Lešnika Vuka pod vodstvom zborovodkinje Mire Prel zapel nekaj pesmi, med njimi tudi znano čebelarsko. Predsednik ČD Slivnica Lojze Lipnik je mladim čebelarjem – učenkam in učencema osnovne šole Slivnica – podelil priznanja, ki so jih osvojili na državnem tekmovanju mladih čebelarje Slovenije. Priznanja so dobili: srebrno priznanje Lara Kralj in Tjaša Rajtmajer, bronasto pa Grega in Vizo Rogelj. Čebelarki Renata Močnik in Mira Prel in čebelarji Simon Bračič, Anton Obreht in Maks Selinšek so za uspešno in prizadevno delo v čebelarstvu dobili odlikovanje Antona Janše III. stopnje. Priznanja so tudi dokaz uspešnega delovanja našega čebelarskega društva.

Po uspešno izvedenem dnevu odprtih vrat so se čebelarke in čebelarji po prijetnem druženju razšli – vrnili k svojim čebelam.

➡ dr. Martin Kramar

Mladi čebelarji rastejo s čebelami.

Pomagali mladim kolesarjem

Člani AMD Pohorje sodelovali v programu varnost kolesarjev v javnem prometu

AMD Pohorje je na Osnovni šoli Dušana Flisa Hoče sodelovalo v programu varnost kolesarjev v javnem prometu. V ta namen smo za večjo varnost namenili varnostne telovnike. Kolesarji so pod vodstvom učiteljic v skupinah vozili v javnem prometu. Na določenih točkah pa smo člani AMD Pohorje varovali učence-kolesarje. Pripravljenost kolesarjev za pridobitev

kolesarskega izpita je odlična, saj pri vožnji ni bilo opaziti napak. Sama oprema, ki jo zahteva zakon, je bila pregledana, in kolesa so imela označbe »varno kolo«. Hvala učiteljicam za pripravo na kolesarski izpit. Kolesarjem pa varno vožnjo!

➡ Konrad Vrhovšek

Gasilski dom bo krasila plezalna stena

Večnamenski objekta Bohova vse bolj dobiva zaključno podobo

Gradnja novega večnamenskega objekta Bohova raste po zastavljenih načrtih in terminskem planu. Končna podoba se tako že vidi. Končana je tudi že strešna plošča, ki je v celoti betonska. Na njo pride kritina z rahlim naklonom. Zidajo se še zidovi okrog gasilskega stolpa, nanj pa bo obešena fasada. »Rdeč plamen« bo tako ovijal gasilski stolp. Moderna arhitektura bo tako vidna od daleč, saj je objekt tik ob hitri cesti med Mariborom in Hočami.

Na severni strani objekta bo plezalna stena. Po njej se bomo lahko gasilci naše občine spuščali in vadili vrhno tehniko. Mali pokriti objekt, velikosti 16 kvadratnih metrov, bo montažne gradnje in bo služil za počitek in odmor. V njem bo seveda nepogrešljivi žar. V juliju se pričnejo obrtniška dela ter urejanje zunanje okolice. Pred objektom bo večje asfaltno parkirišče. Na njem bo možno postaviti tudi šotor v primeru kakšne prireditve. Vadbene kontejner, katerega lastniki smo vsa tri gasilska društva, bomo prestavili. Še pred zimo ga bomo tako lahko ponovno začeli uporabljati.

Pred gradnjo smo obljubili, da bomo za prvo betonsko ploščo častili »malico«. Jagnje in pujsa nam je odlično pripravil mojster peke. Delavci z gradbišča, člani, kolegi iz PGD Hoče in PGD Hotinja vas ter gostje smo se tako okrepčali in skupaj povešeli. Obudili smo spomin na leta nazaj, ko nas je prostorska stiska z nemogočimi razmerami prisilila v iskanje nove ideje, ideje o selitvi in iskanju novega prostora.

Gasilske sestanke imamo enkrat mesečno in od marca dalje jih imamo v gradbiščnem kontejnerju. Po ogledu gradbišča smo se pogovorili o odprti problematiki, kot so notranja oprema, postavitve gasilske opreme ... Oktober se hitro bliža, julij in avgust je rezerviran tudi za letne dopuste, tako da bo bomo morali biti pridni, da se dela pravočasno zaključijo. Junija smo vas obiskali na našem požarnem rajonu. Predstavili smo vam naš projekt, vas povabili na otvoritev in se zahvalili za finančni prispevek. Hvala! Se vidimo v oktobru!

➡ Boštjan Frangež

Padale so celo bombe

Zaključeno že 21. urjenje in druženje Slivniške enote območnega združenja slovenskih častnikov

Po letni volilni konferenci Slivniške enote območnega združenja slovenskih častnikov (OZSČ) sredi februarja letos se je predsedstvo pred načrtovanim majskim urjenjem in družabnim srečanjem na področju motokrosa v Radizelu dvakrat sestalo in dogovorilo vse potrebno za zagotovitev ene pomembnejših lastnih aktivnosti. Novo vodstvo AMD Orehova vas nam je, kot vsa predhodna, pustilo odprta vrata. Zagotovilo nam je skrbno urejen zunanji prostor, kakor tudi prostor pod brunarico, vključno s kuhinjo. Omenjeno skrbnost je kajpak treba pripisati hišnikoma Jožetu Tomažiču - Pinkiju in Miranu Drogeniku. Takšnega dvojca bi najbrž bilo veselo vsako društvo. Kapo dol! Nedelja, 27. maja, nas je bolj kot običajno obdarila s soncem. Ni naključje, da je večina udeležencev občasno iskala senco pod brunarico, kjer je že ob prihodu dišalo po jutranjem obroku, tokrat po mamljivem pasulju. Zadolženi ekipi za pripravo strelišča za serijsko zračno puško in met šolske bombe na cilj sta skrbno in pravočasno opravili naloge. Tudi opozorilne table o urjenju ni bilo možno spregledati. Zabeležili smo 46 udeležencev, od tega 16 članic in 30 članov. Tudi letošnji maj, poln raznovrstnih aktivnosti, je vplival na nekoliko manjši obisk častnih gostov. Obiskali so nas Jože Škof, ponovno izvoljeni predsednik mariborske častniške organizacije, Aljoša Brdnik, novi predsednik AMD Orehova vas, Janez Šifrar, častni predsednik Zveze borcev za vrednote NOB Hoče-Slivnica in Jernej Jazbinšek, predsednik SD Franc Lešnik - Vuk, Orehova

vas. Slednji je vodil tekmovanje v streljanju s serijsko zračno puško. Tekmovanja so potekala varno, kar je najpomembnejše. Dosežki so se sproti beležili.

Po tekmovanju je sledilo vselej nepozabno druženje, dolgotrna zalednika enote Ivan in Nada sta poskrbela, da smo se še drugi okrepčali. Predsednik Jože Škof je na kratko predstavil aktivnosti, ki sledijo: šahovski turnir v Malečniku, Gustekov pohod, Dupleški pohod, praznovanje dneva državnosti po občinah ...

➡ Bruno Kremavc

📷 Mišo Frajzman

Spodbuja kritično mišljenje

Kdo je Franc Gosak, novi ravnatelj na osnovni šoli v Slivnici?

V vlogi učitelja.

Osnovna šola Franca Lešnika Vuka iz Slivnice bo v juliju »dobila« novega ravnatelja. Vodstveno funkcijo pedagoškega kolektiva OŠ bo prevzel Franc Gosak. Na šoli od septembra 2009 uči matematiko in kemijo. Srednješolska znanja je pridobival na zdravstveni šoli, ki mu je, kot sam pravi, dala mnoga praktična in splošna znanja. Šolanje je nadaljeval na pedagoški fakulteti in pridobil naziv profesor matematike in kemije.

Franc Gosak se je rodil kot četrti otrok, otroštvo je preživel pri Sv. Ani v Slovenskih goricah. Sedaj živi v Mariboru. Za Utrinke nam je povedal, da se v prostem času veliko ukvarja s posvojenim mladičem hrta, rad teče in svoje sposobnosti preizkuša tudi na maratonih v tu-

jini. Ima pa tudi rad filme, gledališče, gore, kolesarjenje, potovanja ... Ob kandidaturi je izpostavil, da je ena glavnih nalog učiteljev, da poleg izobraževanja učence vzgajajo v odgovorne in zrele osebnosti, da spodbujajo tudi kritično mišljenje. Učitelj pa je prvi, ki mora imeti razvito visoko stopnjo kritičnosti. Osnovno šolo Franca Lešnika Vuka Slivnica želi voditi po poti, ki jo riše sodobni čas. Ravnatelj je se bo lotil z vso resnostjo in predanostjo. Mnenja je tudi, da ravnatelj ne sme nikoli izgubiti pristnega stika s poučevanjem, zato bo, v kolikor bo dopuščal sistem organizacije dela, še naprej poučeval kakšno uro svojega predmeta. Poučevanje in dosežke učencev pa novi ravnatelj vidi tudi s svojim vplivanjem na motivacijo in predanost zaposlenih ter z razvijanjem kompetenc pri vseh učiteljih. Zato bo s pozitivnim, spoštljivim in sproščenim pristopom učitelje spodbujal, da bodo poučevali z veseljem in žarom, da bodo učence navduševali za znanost, ki jo imajo radi tudi sami. Ob tem bo skrbel za komunikacijo in sodelovanje s starši. V času svojega ravnateljstva bo okrepil sodelovanje s krajevnimi društvi: s čebelarским društvom, planinskim društvom, kulturnim društvom, športnimi društvi, za medgeneracijsko sodelovanje in vseživljenjsko učenje, vključeval se bo v humanitarne akcije Rdečega križa, sodeloval pri raznih prireditvah. Potencial vidi tudi v številnih malih in velikih podjetjih v kraju, pri čemer bi mlade motivirali za poklice, ki živijo v našem okolju. Skratka, ravnatelj s ciljem, željo po sodelovanju in željo po širjenju znanja. Ob tej priložnosti mu, glede na zastavljeno, želimo obilo uspeha pri delu, predvsem pa kritičen pogled na stvari, srčnost pri vzgoji otrok in odločno voljo pri vodenju kolektiva.

➡ Vanja Jus 📁 Osebni arhiv

Ujemi svoje sanje

Zaključna prireditev OŠ Franca Lešnika Vuka Slivnica v znamenju odhoda dolgoletnega ravnatelja Antona Obrehta

Ujemi svoje sanje se je glasila prireditev v Osnovni šoli Franca Lešnika Vuka Slivnica, ki se je v torek, 19. junija, odvila v šolski telovadnici. Učenci so pod vodstvom svojih mentorjev predstavili del svojih sanj, ki jih uresničujejo med letom, predvsem v svojem prostem času. Nastopajoči so svoje sanje zaplesali, zapeli in zaigrali, predvsem pa jih pred publiko izsanjali zelo pogumno, vzneseno in navdušeno. Prav takšno je bilo videti tudi občinstvo – entuziastično – ko sem spremljala njihove nasmeh, očarane poglede in ponosno držo, da naši otroci zmorejo toliko vsega in še več – da zmorejo sanjati tolikšne sanje, kolikšen je brezmejen njihov pogum.

V zaključku prireditve so povezovalke programa, šestošolke Zala, Enja in Maša, nagovorile tudi ravnatelja Antona Obrehta, da nam zaupa kanček svojih sanj. Ker zaključuje svojo dolgoletno kariero na šoli, mu je predsednica sveta zavoda Tanja Blaznik, predala šopek in ga pospremila z besedami, da sam nisi nikoli, če imaš za sabo uspešen kolektiv, podpirajoče starše in vedoželjne otroke. Prireditev se je zaključila s pesmijo, ki jo je dirigiral gospod ravnatelj.

➡ Petra Trstenjak 📁 Arhiv šole

Sanje na odru.

V Srbijo ponesli med iz šolskih panjev

Mladinski pevski zbor slivniške osnovne šole na obisku v Beogradu

Z mladinskim pevskim zborom Osnovne šole Franca Lešnika Vuka Slivnica, ravnateljem Antonom Obrehtom, pomočnico ravnatelja Miro Prel, učiteljema Bojanom Kremplo in Anito Kaube smo v začetku junija obiskali Beograd. Spremljala nas je tudi pianistka dr. Tina Bohak. Obiskali smo OŠ Danila Kiša, štiri leta staro osnovno šolo v novem beograjskem naselju Stepa Stepanovića v delu Beograda, imenovanem Voždovac. Občina Hoče-Slivnica je pomagala pri stroških potovanja, s promocijskim materialom in majhnimi darili, ki smo jih predali našim gostiteljem. Slivniška osnovna šola pa je podarila med iz šolskih panjev ter zbornik zgodovine šole.

Učenci obeh šol so v telovadnici šole pripravili kulturni program, v katerem sta se predstavila pevska zbora osnovnih šol. Naš zbor je pripravil program pod vodstvom zborovodkinje Mire Prel ter pianistke dr. Tine Bohak. Z deloma enakim programom so se pevci predstavili tudi na majski reviji pevskih zborov v Mariboru. Skupaj z beograjskimi pevci so zapeli pesem Djevojko mala.

Po prireditvi so nas pogostili z večerjo. Učenci obeh šol so navezali stike, učitelji pa smo izmenjevali izkušnje. Drugi dan smo začeli z obiskom šole, učenci so bili prisotni na urah in si tudi ogledali šolo. Vroč dan smo nadaljevali z obiskom Kalemegdana, Etnografskega muzeja in Ulice kneza Mihajlova, kjer so nas spremljali njihovi učenci z učiteljicama.

Učenci so bili zelo veseli druženja in obiska šole. Primerjali so se z vrstniki in tkali nova prijateljstva. Prijetno druženje smo zaključili z mislijo na prihodnje sodelovanje.

➡ 📷 Anita Kaube

Spomini bodo ostali na prijetno druženje.

Pouk v najboljši učilnici – v naravi

Polni pričakovanj in želj po novih dogodivščinah so se v zadnjem tednu meseca maja učenci sedmih razredov podali v šolo v naravi v Fiesu. Bližina morja, lepo vreme in prijetna nastanitev so bivanje še dodatno popestrili. Učenci so pridobivali znanje na nekoliko drugačen način, saj so s pomočjo različnih nalog spoznavali okolico, raziskovali obrežni pas, življenje v morju, kulturne znamenitosti, pripravljali in kuhali školjke, tudi v novih športih so se preizkusili; vozili so se namreč s kanuji in poskušali ohraniti ravnotežje pri vožnji s supi.

Po natrpanem celodnevem urniku so zvečer malo poklepetali, nato pa utrujeni zaspali. Zjutraj so se zbuvali ob ptičjem petju in pogledu na morje, čez dan pa skozi delo in igro spoznavali tudi nove prijatelje, tako da telefonov sploh niso potrebovali. Polni morskih spominov so se po petih dneh vrnili domov.

➡ 📷 Sanja Obaha

Slivniška ekipa druga v državi

Izak Jakolič, Leo Geissler in kapetan Mateo Paulec iz OŠ Franca Lešnika Vuka Slivnica so nadvse uspešno nastopali v oddaji Male sive celice

Našo »celičarijado« (nastop v oddaji Malih sivih celic) nam je uspelo zelo uspešno pripeljati do konca. Čeprav nismo zmagali, je naša ekipa »celičarjev«, v sestavi Izak Jakolič, Leo Geissler in kapetan Mateo Paulec, zasedla drugo mesto v Sloveniji in postala najuspešnejša ekipa Malih sivih celic v zgodovini naše šole. O veličini naših tekmovalcev zgovorno pričajo štiri neverjetne zmage, s katerimi so nas tekmovalci navduševali med šolskim letom. Bravo, fantje!

Spomnimo se, kako se je to potovanje začelo, in odstrimo pogled na skrivnosti uspeha naše ekipe. Zasedba »celičarjev«, se pravi Mateo, Izak in Leo, se je rodila v preteklem šolskem letu, ko jim je za las iz rok spolzela uvrstitev v studijski del oddaje. Ne glede na to so se fantje vztrajno pripravljali na prihodnjo sezono, z upanjem na boljšo uvrstitev. Sredi lanskega septembra smo se udeležili predtekmovanja. Uspel nam je preboj v studijski del. Od tu naprej so fantje nizali zmage. Pred vsakim tekmovanjem so pridno izboljševali pomanjkljivosti. V vseh oddajah so pokazali veliko znanja in poguma, zmanjkalo jim je le majčkeno sreče in spretnosti v labirintu in pri sestavi besed. Toda ta jih je v finalni tekmi bogato nagradila, saj so usvojili maksimalno število točk. V življenju tekmujejo na več načinov, z drugimi in tudi s samim seboj. Našim tekmovalcem je uspevalo premagovati druge, in kar je najpomembnejše, presegli so sebe in naša pričakovanja.

Za konec vam želim sporočiti, da biti drugi ne pomeni poraza, ampak tekrovati z najboljšimi.

Vaš uspeh je posut z diamanti, ne zlatom, kot bi se izrazila naša olimpijska podprvkinja Petra Majdič. Zame osebno je ta uspeh čaroben. Velik hvala vsem tekmovalcem, vam, navijačem in spremljevalcem. Se vidimo in tekmujejo naslednje leto.

➡ Petra Havaj

Slastna rižota zlatih kuharjev

Ekipa iz hoške osnovne šole se je uvrstila na državno tekmovanje, ki bo oktobra letos

V petek, 18. maja, je na Srednji šoli za gostinstvo in turizem v Mariboru potekalo regijsko tekmovanje za zlato kuhalnico. Na njej so mladi kuharski mojstri iz štirinajstih osnovnih šol (Podravska regija) pripravljali glavno jed, ki je bila rižota. Na tekmovanju je nastopila tudi ekipa Osnovne šole Dušana Flisa Hoče, ki je pripravila zelo okusno rižoto z jurčki in korenčkom. Za sladico so morali pripraviti vanilijevo kremo. Naša ekipa je pripravila odlično vanilijevo kremo s prelivom gozdnih sadežev. Ekipa kuharjev – Melanie Jurko (7. a), Alex Strnad (7. b) in Tai Kobal (8. a) so skupaj s spremljevalno ekipo – Elena Jurko (7. a), Tajda Buser (7. a) in Lana Mladenović (7. c) dobili zlato priznanje in se uvrstili na državno tekmovanje, ki bo oktobra letos.

Bravo, naši kuharski mojstri!

➡ Joca Lipuš

Veliki šefi male kuhinje.

Hočani in Slivničani v finalu

Otroci obeh občinskih osnovnih šol uspešni na varnostni olimpijadi

Izmed 23 sodelujočih ekip v tekmovanje varnostne olimpijade je osnovna šola Dušana Flisa Hoče z ekipama četrtilh razredov sredi maja osvojila prvo in drugo mesto v skupini. Na osvojeni rezultat smo zelo ponosni, saj smo s trdom, znanjem in seveda nekaj sreče osvojili zmago slavje na področju varnosti v vsakodnevem življenju učencev. »Na tem tekmovanju je bilo 23 šol. Prva igra je bila metanje kocke, druga igra je bila sestavljanje logotipa, tretja pa je bila spretnost s kolesom. Zadnja igra je zahtevala,

da si moral s cevjo zadeti vodni curek v luknjo. Na koncu so se štiri najboljše ekipe v uvrstile finale. Te so bile: OŠ Dušana Flisa Hoče – 4. c, OŠ Dušana Flisa Hoče – 4. a in 4. b, OŠ Slovenska Bistrica in OŠ Slivnica,« je dogodek opisal Žan Branovič iz 4. b hoške osnovne šole.

➡ Mojca Kolarič, Mateja G. Prešeren

Odličnjaki OŠ Dušana Flisa Hoče

Od leve: ravnatelj Alojz Velički, Samo Kosmačin, Nika Nunčič, Nika Škorjanc, Lenart Potočnik (vsi 9. a), Pia Beranič, Jonatan Jezernik, Danaja Šparakl, Daša Bejat Krajnc, Urh Vrecl, Samuel Sattler, Urban Frangež (vsi 9. b) in župan dr. Marko Soršak.

ODLIČNJKI OŠ FRANCA LEŠNIKA VUKA SLIVNICA

Mateo Paulec, Alja Podvinšek, Ana Brumec, Rea Vogrin, Noemi Aina Vrtič, Luka Timotej Hadjar.

Uporniki, ki so sanjali in premaknili meje

Najboljši dosežki učencev OŠ Dušana Flisa Hoče v tem šolskem letu

Na naši šoli je veliko čudovitih otrok, ne glede na ocene. Vsak otrok ima svoja močna področja, strokovni delavci šole jim pomagamo odkriti in razvijati le-te. Želimo jih naučiti, da sledijo svojim lastnim sanjam, da ne obupajo ob prvem neuspehu. Želimo jim pokazati, da jim stojimo ob strani. Uspehe otrok sproti pohvalimo, zapišemo kot oceno, dosežke na raznih tekmovanjih in natečajih pa sproti objavimo na spletu.

Na spletni strani šole in v šolskem glasilu smo že predstavili najvidnejše uspehe – srebrna ali zlata priznanja, ki so jih učenci dosegali na regijski/področni in državni ravni. V tem članku pa smo se odločili izpostaviti izjemne posameznike, ki se dobro zavedajo, da pot do uspeha ni preprosta. To so uporniki, ki so sanjali, sprejeli izziv in nato so s svojo vztrajnostjo in znanjem premaknili meje.

Marko Šibila iz 8. a je na državnem tekmovanju iz matematike osvojil zlato priznanje (mentorica: Vlasta Bobovnik).

Daša Bejat Krajnc iz 9. b je osvojila: priznanje diamantni Kenguru. To priznanje prejmejo tisti osnovnošolci v zaključnem razredu šolanja, ki so v svojem osnovnošolskem šolanju vedno uspeli osvojiti bronasto priznanje na tekmovanju. Letos je v Sloveniji takšnih osnovnošolcev 200. zlato priznanje na državnem tekmovanju iz angleščine (mentorica: Nataša Nikolič).

Urh Vrecl iz 9. b je na državnem tekmovanju iz fizike osvojil zlato priznanje (mentorica: Stanislava Letonja).

Kaja Drevenšek iz 6. b je na državnem tekmovanju v hitrem branju (HiBRA) osvojila zlato priznanje (mentorica: Saša Muršec).

Sara Sobočan iz 8. a je na državnem tekmovanju v pomnjenju (MEMORIADA) osvojila zlato priznanje (mentorica: Karmen Srnko).

Vid Bratuša iz 3. c in **Nuša Ornik** iz 7. b sta na državnem tekmovanju Logična pošast osvojila zlato priznanje (mentorici: Lidija Šoštaric in Lidija Žugič Vranešević).

Nik Javornik iz 5. b je na šahovskih turnirjih, kjer je sodelovalo 53 osnovnih šol in 211 otrok v skupnem seštevku osvojil 1. mesto v kategoriji do 12 let (med dečki in deklicami).

Lina Javornik iz 3. b je na že zgoraj omenjenih turnirjih v skupnem seštevku v kategoriji deklic do 9 let osvojila 1. mesto, v kategoriji med deklicami in dečki do 9. let pa 3. mesto.

Zoja Soršak iz 1. c je na državnem tekmovanju v konstruktorstvu in tehnologiji obdelav dosegla 3. mesto v kategoriji K1 (mentorica: Jasna Pitamic)

Živa Soršak iz 4. d je na državnem tekmovanju v konstruktorstvu in tehnologiji obdelav dosegla 6. mesto v kategoriji K2 (mentorica: Jasna Pitamic)

➡ Danijela M. Vukmanič, Mateja Štiglic

Slovo od 25 mini maturantov

Zaključna prireditev vrtca Rogoza pod motom »Nekoč je bila«

Zaključno prireditev vrtca Sonček Rogoza z nazivom »Nekoč je bila« je v petek, 15. junija, spremljalo veliko ljudi. Kot vsako leto smo tudi letos pred počitnicami pripravili sproščen in zabaven zaključek šolskega leta ter slovo od mini maturantov. Letos jih je bilo kar 25. Naše drago občinstvo smo na prireditvi popeljali v svet pravljice. Če kdaj, je prav v predšolskem obdobju čas za pravljice. Otrokom v tem obdobju pravljice pripadajo, saj jih notranje bogatijo, razveseljujejo in učijo. Prav v tem obdobju si skoraj vsak človek najde svojo naj pravljico, ki se naj na nek način 'prilepi' in ga spremlja vse življenje. Večkrat se pri kakem delu ali odločitvi zalotimo, da smo kot Pepelka ali kot Ostržek ... Otrok se v pravlji identificira z glavnim junakom, v pravljičah se zaradi vedno pozitivnih zaključkov počuti dobro in predvsem varno, kar pa je za njegovo življenje in ustvarjanje nadvse pomembno.

Vsak dan preberimo otroku vsaj eno pravljico. Naj ne bo dneva brez pravljice. Stvari v pravlji se zapletejo, tako kot veliko reči v našem življenju, a se vedno znova dobro končajo. Učimo otroke, da je življenje stkano iz drobnih nepredvidljivih nitk, a je nadvse lepo, veliko vredno in neponovljivo. Učimo jih razumeti, sprejemati in spoštovati sebe ter druge ljudi. Učimo jih, da je potrebno znati živeti v sozvočju sam s sabo, drug z drugim in z naravo. Tako jim bo lepše in lažje po poti skozi življenje. Vsi starši želimo svojim otrokom najboljšo, bodimo jim dober zgled in dober servis, ko to potrebujejo. Otroci niso nikdar posebno dobro poslušali starejših, so jih pa vedno zvesto posnemali.

Glavna igralka v naši pravljični predstavi je bila mala miška Nili, ki jo je pod vodstvom vzgojiteljice Vesne odlično zaigrala Klara. Nili se je zaman trudila, da bi našla miren kotiček, kjer bi lahko prebrala pravljico. Motili so jo Navihanci, ki so prav pod njeno mušnico hoteli plesati ples Zajčkov bi se ženil rad. Motili so jo Cofki, ki so prav pred njeno duplino hoteli plesati ples Pujs v mlaki. Motili so jo tudi Mehurčki, ki so prav v prijazni senci njenega drevesa hoteli plesati ples Mjav, mjav, mjav, motili so jo tudi Ustvarjalci, ki so prav pred kamnom, za katerim je sedela, hoteli plesati svoj ples Ko, ko, ko, in motili so jo celo Raziskovalci, ki so prav na njeni jasi, kjer je sedela, hoteli plesati Ples želve.

Nili je že čisto obupala in mislila, da nikoli ne bo mogla prebrati svoje knjige, pa se je nenadoma spomnila: »Pravljičice imajo vendar vsi radi!« Poiskala je svojo sestrico miško Tanajo in skupaj sta urno tekli k pujsom v mlako, k zajčkom na poroko, pa k sladkosnednim mucam, k piščančkovi družini in k počasnim damam želvam. Vse sta povabili na uro pravljič na sončno jaso sredi igrišča.

Ko so se otroci na sončni jasi zbrali, je Nili odprla knjigo in začela brati. Vsi so ji prisluhnili in napeto sledili. Nekoč je bila mala miška, ki se je napotila v gozd, da bi našla prostor, kjer bi lahko v miru brala ...

In kar naenkrat je postalo vse tiho in mirno okoli nje. Še veter ni več bril, prav na rahlo je pihljal čez to našo jaso. Seveda, tudi on bi rad slišal pravljico iz Nilijine knjige ...

V tej pravlji smo bili ta dan še vsi skupaj, a v jeseni nič več ne bo tako, saj so se na prireditvi slovesno od nas poslovili naši mini maturantje. V slovo smo jim ostali zapeli za to spisane pesmice, Nika in Rene sta jim povedala deklamacijo in oni so nam svečano zaplesali »Mi smo mini maturantje«. Dobili so mapice, v njih vse diplome, priznanja, kolajne in knjižne nagrade. Ostal bo le še lep spomin na skupne, brezskrbne, lepe otroške vrtčevske dni.

Za uspešno izpeljano šolsko leto se zahvaljujem otrokom, vsem

zaposlenim, staršem, ravnatelju gospodu Alojzu Veličkemu, pomočnici ravnatelja za vrtce Mariji Trpin in ustanoviteljici vrtcev in šol, Občini Hoče-Slivnica.

Za nadvse prijazno in bogato sodelovanje skozi mnoga leta – hvala staršem. Najprej hvala, da nam v varstvo, vzgojo in izobraževanje zaupate največ, kar imate, vaše otroke. Hvala tudi, ker ste nam pomagali pri zbiranju sredstev ob prodaji izdelkov na novoletnem bazarju, pridno ste prinašali papir, tonerje, kartuše, zamaške ... Vedno ste nam stali ob strani pri strokovnih odločitvah, izbranih projektih in vsebinah. Aktivno ste se vključevali v vseh oblikah sodelovanja, in sicer: na kostenjem pikniku, pri palčkovanju in na pustni povorki. Na dobrodelnem koncertu ob maminem dnevu ste mnogi aktivno sodelovali pri programu in darovali v košarico za dobrodelne namene, ves mesec ste sodelovali pri majskih vragolijah in tudi danes na zaključni prireditvi. Talne igre, za katere smo zbirali denar na koncertu, imamo že izrisane in kar same vabijo otroke in jih kličejo k telesni aktivnosti.

Zahvala velja tudi dolgoletnim sponzorjem: Vrtnariji Metka Čelofiga, saj nam že 25 let na vseh okenskih policah lepša vrtec s cvetjem, hvala našemu čebelarju Janezu Brvarju, s katerim sodelujemo že okoli 20 let. Skupaj smo doživeli več nepozabnih druženj. Nazadnje smo na njegovem krasnem vrtu imeli pravi češnjevik piknik. Hvala Društvu upokojencev Rogoza, Rdečemu križu Rogoza in Krajevni skupnosti Rogoza, saj nam leto za leto, odkar vrtec stoji, nudijo različne pomoči. Zahvala gre tudi Boštjanu Jugu za krasne priredbe naših pesmic in pomoč pri ozvočenju in hvala Urošu Blažiču za večstransko pomoč.

In nazadnje še hvala otrokom. Otroci, vaš smeh, prikupno nagaživost in razigranost, iz leta v leto in vedno znova potrebujemo doma, v našem kraju in v našem vrtcu!

➡ Marjana Štangler

Spomini na slovo od vrtčevskih dni.

Spoštljiv odnos otrok do gozda

Z gozdno igralnico v vrtcu Rogoza potešena potreba otrok po raziskovanju in odkrivanju

V sklopu projekta Ekovrtec sva se vzgojiteljici skupine Ustvarjalci v vrtcu Sonček v Rogozi odločili, da v šolskem letu 2017/2018 z otroki spoznavamo gozd, njegove žive in nežive prebivalce, ter predvsem, da otrokom omogočiva različna doživetja in s tem spodbude za aktivno preživljanje prostega časa, tudi skupaj s starši. Spodbujali sva otrokov spoštljiv odnos do gozda, kjer smo ljudje vedno samo obiskovalci, s sproščeno igro pa dali otrokom možnost za učenje, doživljanje, čutenje in zavedanje sebe. Otrokovi možgani se najbolje razvijajo ob gibanju in težko je najti kaj boljšega, kot je naravno gibanje v gozdu, kjer je obenem potrebno še veliko razmišljati. V naravi se namreč skriva polno bajk – seveda samo za nedolžna otroška srca, ki se odpravijo v njo s hrepenenjem po sreči.

Rogoški gozd je naravno bivališče številnim živalim in rastlinam, predvsem pa je prostor, ki so ga lahko otroci ob projektu gozdna igralnica spoznavali, doživljali, občutili, se v njem čudili in ga raziskovali z vsemi čutili. Ob samem načrtovanju sva upoštevali predloge in želje, ki so jih otroci podali pred pričetkom projekta. Vsebine sva v vzgojno delo vnašali skozi vse leto, vrhunec pa je predstavljal zaključek v mesecu maju, ko smo s pomočjo staršev na igrišču izdelali premično čutno pot iz naravnih materialov, v večini prinesenih iz gozda.

Pri izbiranju metod je bila v ospredju aktivna vloga otrok; v času od septembra do junija so spoznavali gozd, njegove spremembe, zaporedje dogodkov v njem ter si ob tem ustvarjali lastno sliko tega delčka narave. V gozdu so imeli veliko časa za opazovanje in čudenje. Tako so spoznavali prostor, listje, drevesa, prisluhnili so petju ptic, opazovali drobcena živa bitja, pripravljali bivališče za živali, tipali različne drevesne skorje, hkrati pa imeli možnost za medsebojno dogovarjanje in sodelovanje.

V vrtcu so gozd opazovali s pomočjo fotografij, listov in plodov, ugank s tipanjem in vonjanjem materiala iz gozda, razgovora ob različnih slikanicah o drevesih in gozdu, posebej pa ob slikanicah Zadnje drevo v mestu in Kdo gre na sprehod v gozd? Veliko so likovno ustvarjali na temo drevesa, in sicer v vseh letnih časih z različnimi tehnikami, izdelke pa skozi vse šolsko leto razstavljali na steklenih panojih po hodnikih. Gibanje živali

so še posebej ponazarjali ob srečanju z dedki in babici, ko so pripravili dramatizacijo zgodbe Pogumni ježki. Izdelali so tudi gozdni – drevesni herbarij.

Zagotovo pa so bili zanimivi pogovori z otroki, kjer sva jih vzgojiteljici z odprtimi vprašanji spodbudili k razmišljanju, občutljivejšemu zaznavanju in prepoznavanju ter izgradnji lastnih miselnih strategij o gozdu in njegovih prebivalcih. Otroci so to prenašali na starše in z njimi obiskovali gozd, v vrtcu pa redno poročali o spremembah v njem.

Bivanje in sobivanje v gozdu je za otroke neprecenljivega pomena, še posebej, če jih pri tem vzgajamo v avtonomne, svobodne in odgovorne, hkrati pa podvržene notranjem zakonu, glasu vesti. Vsak otrok je lahko gozd doživel na svoj način in njihova potreba po raziskovanju in odkrivanju je bila z velikim veseljem in zadovoljstvom na obrazu potešena.

➡ Nikolina Lonec

Sožitje otrok in narave.

Podelitev palčka bralčka

Otroci v skupinah Pikapolonice in Sovice iz vrtca Hoče so tudi letos sodelovali v bralni znački palček bralček. Otroci so skupaj s starši prebrali tri slikanice ali pravljice in imeli predstavitev v vrtcu. Na častno podelitev palčka bralčka smo letos povabili prav posebnega gosta Igorja Plohla. Ta ima zelo zanimivo življenjsko zgodbo. Pred leti je pomagal staršem pri pokrivanju strehe. Zgodila se je nesreča in postal je invalid. Po nezgodi je gospod Plohl pričel s pisanjem knjig. Med drugimi je napisal dve slikanici. Na podelitvi nam je predstavil slikanico Lev Rogi, v kateri opisuje svoje nesrečo. Otroci so bili nad predstavitvijo navdušeni. Otroke je s svojo energijo navdušil tudi gospod Plohl, ki mu je pripadla letošnja čast, da otrokom podeli priznanja Palček bralček.

➡ Tinka Tramšek

Sožitje otrok in narave.

Le kaj se skriva v knjigah?

Zaključna prireditev vrtca Hoče minila v znamenju sprehoda skozi knjižni kotiček

Dišeče travniško cvetje, pisani metulji, topel vetrič ... Vse to nas opominja, da se bliža čas poletja in nečesa težko pričakovanega. Vsi, ki smo del vrtca Hoče, namreč vemo, da je mesec junij čas, ko se zaključi neko obdobje, kateremu septembra sledi novo. Vzgojiteljice, vzgojitelj in otroci smo letos na poseben način raziskovali knjige s svojih knjižnih polic, ki pa jih v vrtcu ni malo. V vsaki igralnici se nenehno dopolnjuje knjižni kotiček, za tiste

najbolj radovedne male in velike knjižne molje pa je v vrtcu skrbno urejenih več knjižnih omar.

Na zaključni prireditvi je vsaka skupina s svojim plesnim nastopom predstavila del vsebine knjige, ki si jo je izbrala. Knjige so bile vsebinsko zelo raznolike in primerne glede na starostno stopnjo. Tone Pavček je v svoji zbirki poezij za otroke napisal pesem Dežela Branja, ki je bila nit letošnje prireditve.

Obiskovalci so lahko torej 12. junija od 17. ure dalje v VŠD Hoče opazovali in občudovali deset plesnih nastopov, ki so se navezovali na vsebino otroške slovenske in tuje literature. Vzgojiteljice so otroke navdušile nad raziskovanjem sporočila knjig, da so potem lahko skupaj gradili na plesni interpretaciji. Navdušenje, delo in ustvarjalnost celega vrtca je bilo moč opaziti s tribun, saj so obiskovalci z velikim zanimanjem spremljali in ob zaključku vsake točke bučno zaploskali. Tudi letos smo bili veseli mnogih pohval, za kar smo veseli, saj je to vedno dobrodošla potrditev našega dela.

Plesne točke so bile dopolnjene z kostumografijo, ki je nastajala izpod ustvarjalnih rok strokovnih delavk vrtca. Tudi starši so skrbno kot vedno sodelovali, da so bila oblačila nastopajočih barvno ali tematsko usklajena.

Drugi del prireditve je bila predaja ključa in slovo mini maturantov, tistih otrok, ki z naslednjim šolskim letom zapuščajo igralnice vrtca in se odpravljajo v šolske učilnice. Pomemben, velik korak za otroke in njihove starše.

Mi, ki smo mini maturante lahko spremljali na poti od prvih korakov, jim želimo lep, miren prestop in predvsem, da bo spomin na iskrive, igrive, a tudi nagajive vrtčevske dni za vedno ostal.

➡ Anja Pristovšek 📷 Sandi Majcen

Ples v pižamah? Seveda, če je pesem uspravanka.

Mnogo je lepih dežel vsepovsod,
a najlepša je dežela branja.
V njej raste vse polno pesmic in zgodb,
odgovorov na vsa vprašanja.

Obiskali babice in dedke

Otroci iz vrtca Hoče in Rogoza na obisku v Domu starejših občanov Tezno

Vsi veseli in polnih rok v vrtcu narejenih igrač smo se odpeljali iz Hoč z avtobusom po prijatelje v Rogozo, potem pa naprej po hitri cesti do lepo urejene stavbe in okolice na Panonski ulici. Najprej smo prehodili stopnice, ki so nas vodile čez dve nadstropji, in prav nič se nismo utrudili. Povzpeli smo se na najvišji del prostorne in s soncem osvetljene stavbe. Med tem smo pozdravljali nasmejane mimoidoče stanovalce in zaposlene. Na vrhu pa je takoj sledilo presenečenje. Mia in Kevin sta prepoznala svojega strica. Pogumno so se objeli in stric je kar takoj poskočno zaigral na harmoniko. Da bo še igral, je obljubil, ampak najprej je želel pogledati, kako zapelejo in zapojejo otroci.

Otroci iz skupine Muze so sproščeno in zabavno s plesom skušali prikazati kuhanje čokolade, potem so zapeli še pesem V vrtec radi hodimo. Otroci iz skupine Ustvarjalci so zaplesali ljudski ples Zibenšrit in zapeli Zbadljivko. Obe skupini otrok sta na koncu s skupno pesmijo želeli pregnati slabo voljo. To jim je uspelo, saj so srčki stanovalcev kar precej poskočili, roke so v ritmu glasno zaploskale in tudi kakšno solzo so mali navihanci priklicali na obraze razneženih gostiteljev.

Nato smo se veliko igrali in še bolj klepetali. S seboj smo prinesli igre tri v vrsto. S sodelavko sva jih naredili kar iz raznobarnih zamaškov, stare vrvi in odpadnega kartona. Bodoči prvošolčki so si med babicami in dedki poiskali soigralce in jim spodbudno dajali nasvete, kako v igri čim prej zložiti tri enake zamaške skupaj in zmagati. Pa koliko veselja so naredile tiste enostavne vrvice skupine Ustvarjalcev, ki so se kar naprej pletle med majhnimi

živahnimi ročicami in nežnimi rokami babic in dedkov. To je bilo smeha, zmag, menjavanja soigralcev, vztrajnosti in potrpežljivosti. Za konec so si po pogostitvi s slastnimi štručkami in priljubljenim sadjem otroci lahko izdelali še vrtavke. Skupaj z babicami in dedki so barvali svoje mavrične odtenke na papirnate kroge in se veselili skupnega ustvarjanja. Čas je ob vseh dejavnostih prehitro minil. Še in še bi si radi kaj povedali, še kaj skupaj ustvarjali. S stricem Brankom smo na koncu glasno zapeli Mi se imamo radi in si obljubili, da se še obiščemo. Z veseljem! Hvala, babice in dedki, ker ste nas in naše navihance tako toplo sprejeli in smo se pri vas zelo lepo imeli.

➡ Polonca Doberšek

Medgeneracijsko druženje.

Starše popeljali okrog sveta

Zaključna prireditev vrtca Slivnica in slovo otrok, ki odhajajo v šolo

Zaključna prireditev vrtca Slivnica in slovo otrok, ki odhajajo v šolo, je bila 12. junija v šolski telovadnici OŠ Franca Lešnika Vuka. Ker se vsi otroci zelo veselijo počitnic in radi potujejo, smo se letos odločili, da bomo na zaključni prireditvi starše popeljali okrog sveta. V spremstvu morske deklince in štokrlje (gledališča Kukuc), ki sta potovali skupaj z nami okrog sveta, smo najprej prisluhnili pevskemu zborčku vrtca Slivnica ter otrokom, ki odhajajo v šolo, s pesmicama Naš Jurček gre v šolo in Jaz pa grem v šolo.

Po nagovoru ravnatelja Antona Obrehta so se prvi okrog sveta odpravili mini maturanti Sovic in Pikapolonic. Ob glasbi skupine Čuki so zaplesali ples Lumpiji in zaplesali koreografijo Gremo okrog sveta. Ker pa je seveda pot okrog sveta dolga, se je pridružila skupina Žabic, ki se je zapeljala s pisanim vlakom. Po dolgem potovanju okrog sveta se je skupina Pikapolonic ustavila v Mehiki in zaplesala koreografiji na Viva la Mehika in Zbrale so se kukarače.

Ker pa potovanja še ni bilo konec, se je skupina Metuljčkov podala na pot v Afriko. Na glasbo Juri Muri v Afriki so otroci s posebnimi »črnskimi« oblačili izrazili pravi afriški ples.

Kaj kmalu pa smo dobili domotožje, zato smo se odpravili nazaj v Slovenijo. Skupini Žabic in Čebelic, oblečeni v narodno nošo, so naredili prav poseben vtis, ko so zaplesali na ljudsko pesem Abraham in še na narodno skladbo Na Golici.

Preden smo zaključili prireditev, so se vse skupine vrtca drugega starostnega obdobja slavnostno poslovile od mini maturantov. Otroci, ki odhajajo v šolo, so podali svojim prijateljem, ki ostanejo v vrtcu, lutko prijateljstva. Zaključno prireditev vrtca Slivnica in slovo mini maturantov smo zaključili s plesno animacijo morske deklince in štokrlje, kjer so se plesu pridružili vsi otroci vrtca z vzgojiteljicami.

Uživali smo v sadovih preteklega dela.

➡ Maja Zakelšek Skuhala

Kros v vrtcu Slivnica

Na željo otrok proge niso smeli takoj pospraviti, saj so želeli po njej tekati še v naslednjih dneh

Tri, dva, ena in smo zmagovalci.

Konec maja smo v vrtcu v Slivnici organizirali kros za otroke od tretjega do šestega leta starosti. Kar nekaj otrok že pozna te vrste aktivnosti. Nekateri izmed njih so se jih udeležili v Radencih, v Ljubljani pa tudi v Mariboru. Skozi celo šolsko leto otroci spoznavajo, kako pomembno je gibanje za zdravo telo in duha.

Priprave na kros so se začele že v nedeljo, 20. maja. Učiteljica telesne vzgoje Jasmina Vrh je pripravila progo – jo zakoličila in napeljala vrvico. Hišnik pa je travo vzorno pokosil. Otroke je proga takoj pritegnila in komaj so čakali, da jo pretečejo. Najprej so otroci skupaj z učiteljico Jasmino prehodili progo. Sledile so vaje ogrevanja mišic in razgibavanja, ob vodenju in demonstraciji učiteljice Jasmine. Otroci so se razdelili v skupine, začevši z najmlajšimi. V vsaki skupini so tekli dečki in deklice ločeno.

Ob bučnem navijanju otrok ob progi so vse skupine dale od sebe maksimum in progo pretekle od začetka do konca ter si tako prislužile medalje. Na željo otrok proge nismo takoj pospravili, saj so želeli tekati po njej še v naslednjih dneh.

➡ Angela Eržen

(Ne)srečni dve leti in pol

Koliko časa je preteklo in kaj vse je bilo potrebno, da je cepič Stare trte pristal v Romuniji?

Člani Združenja rezbarjev modelarjev lesa Slovenije (ZRMLS) smo na prošnjo Fundacije za kulturo na vasi iz Madžarske s sedežem v Budimpešti organizirali vse potrebno v letu 2010, da je dobil turistični kraj Tihany (Madžarska, Blatno jezero) cepič stare trte. To je bil prvi cepič stare trte, posajen na Madžarskem. Pri prvem posajenem cepiču stare trte smo podobno sodelovali tudi na Slovaškem v kraju Chicov, še več, s pomočjo Občine Hoče-Slivnica so pri posaditvi sodelovali v kulturnem programu društva iz naše občine. Med ostalimi je bil takrat prisoten tudi zdajšnji župan Občine Hoče-Slivnica Marko Soršak. In prav ta ima tudi zasluge, da smo člani društva v tem letu (meseca junija) sadili prvi cepič stare trte v Romuniji v kraju Sentjob (zelo veliko vinorodno področje).

Tako na hitro naslov tega prispevka ne pove veliko. Na prošnjo podžupana Sentjoba smo člani društva ZRMLS skupaj z njimi stopili v akcijo za pridobitev cepiča. To se je zgodilo nekje v mesecu maju leta 2016. Pri rezu stare trte v letu 2017 so bili predstavniki Sentjoba prisotni, čeprav so bili seznanjeni, da cepiča ne dobijo. Po posredovanju našega društva je stekel pogovor med županom Maribora Andrejem Fištravcem in prisotnim podžupanom iz Romunije g. Zaytkom, mariborski župan jim je obljubil cepič v naslednjem letu. In res, ta pogovor je imel plodna tla. Še več – člani ZRMLS smo cepič peljali v Romunijo. Debrecen na Madžarskem je zadnje večje mesto pred madžarsko-romunsko mejo. Občina Sentjob je nekje 50 kilometrov oddaljena od madžarske meje med romunskim mestom Oradea in ukrajinsko mejo. Bolj ko sem se bližal kraju Sentjob, več je bilo ob cesti levo in desno romskega naselja. Še drugo presenečenje je bilo, da se je to strjeno cigansko naselje zlivalo v vedno bolj ob cesti urejen kraj. Sentjob je kraj, ki se nahaja v občini Sentjob in kraj šteje nekaj več kot 2000 prebivalcev. Imajo lekarno, zdravnika, zobozdravnika, vrtec, šolo, športna igrišča, eno gostilno in zelo lepo novo stavbo, v kateri domujejo otroci brez staršev. Zanimivo je bilo spoznanje, da med zaposlenim osebjem v tem prostoru pomagajo pri vzgoji štiri nune. V pogovoru z eno izmed njih (spoznal sem, da je Nemka) mi je zaupala, da se tukaj zelo dobro počuti in da je zapustila München takrat, ko je padel komunizem v Romuniji. Čeprav smo

Dober glas seže v deveto vas.

se glede neznanja jezika težko pogovarjali, moram pripisati, da so ljudje zelo prijazni.

V eno- in polurnem programu smo posadili cepič stare trte. Moja naloga je bila, da navzočim v slovenskem jeziku sporočim dobre namene s strani župana Maribora, podžupan Sentjoba pa je imel prevod tega mojega povedanega in je to prebral v njihovem jeziku. Po kulturnem programu in posaditvi cepiča je vse udeležence čakala enolončnica – in še posebna zanimivost: zraven vinogradov je bil nasad češenj, ki so bile ravno takrat prav sladke. In kaj mislite? Skoraj vsi smo bili po zaužitju enolončnici v sadovnjaku.

Dve leti in pol je med drugim tudi narodna slovenska pesem z ne prav srečnim koncem. Naslov sem izbral predvsem za to, ker je ta akcija do posaditve trajala nekje to obdobje in ker nisem vraževeren, upam, da bo ravno zato ta cepič uspeval zelo dobro.

➡ Srečko Ornik

Družili smo se ob slovenskih koreninah.

Priročnik za bodočega čebelarja

Osmerica študentov napisala zbirko nasvetov za vse, ki se odločajo za svoj prvi panj

Projektna skupina osmih študentov, strokovnega sodelavca in pedagoške mentorice se zavzemamo za ozaveščanje o pomenu odgovornega čebelarjenja. V ta namen smo združili znanja svojih strok in napisali zbirko nasvetov za vse, ki se odločajo za prvi panj. Naše delo je rezultat projekta 20. maj, izbranega na Javnem razpisu »Projektno delo z negospodarskim in neprofitnim sektorjem – Študentski inovativni projekti za družbeno korist 2016–2018«, ki sta ga sofinancirala Ministrstvo za izobraževanje, znanost in šport Republike Slovenije ter Evropska unija iz Evropskega socialnega sklada.

Odkrivanje zgodovine čebelarjenja nas pripelje do spoznanja, kako počasi človeški um prodira v skrivnosti čebelje družine in njihovega življenja. Hkrati se zavemo, da popolne resnice o čebelarjenju nikoli ne bomo zares osvojili, zakaj čebele so živa bitja, ki nas vedno znova presenečajo. V zadnjem času je čebelarstvo ponovno zaživel, delno zaradi poveljevanja t. i. urbanega čebelarjenja, delno tudi zaradi osveščanja o vlogi in pomenu čebel. Svoje je seveda dodala razglasitev 20. maja za svetovni dan čebel, ki se je zgodila decembra 2017 na pobudo Slovenije.

Ob tem se marsikomu porajajo večna vprašanja: zakaj postati čebelar, kaj to pomeni in kako odgovorno čebelariti, če čebel ne razumemo popolnoma? Nadobudni čebelarji začetniki se odgovornosti praviloma ne zavedajo oziroma je niti ne poznajo. Za čebelarjenje so se odločili zaradi veselja do čebel in narave nasploh. Šele ko se s čebelarjenjem srečajo v praksi, ko se njihova čebelja družina znajde v stiski (bolezni, premalo paše ...), začnejo iskati strokovno pomoč in nasvete. Žal pa je tedaj le-ta za njihove družine lahko prepozna, hkrati pa so lahko ogrozili tudi zdravje okoliških čebel.

Ker je na slovenskem tržišču prisotnih že veliko kakovostnih knjig in priročnikov za čebelarje, smo se člani projektne skupine odločili, da bomo izdali priročnik, s katerim bomo nagovorili tiste ljubitelje narave in čebel, ki se s čebelarjenjem šele spogledujejo. V projektu smo sodelovali študenti šestih fakultet Univerze v Mariboru: Ekonomsko-poslovne fakultete, Fakultete

za biologijo, Fakultete za kmetijstvo in biosistemske vede, Filozofske fakultete, Pravne fakultete in Fakultete za elektrotehniko in računalništvo. Odgovore na zastavljena vprašanja je vsak poiskal na svojem strokovnem področju, pri tem pa sta nas usmerjala strokovni sodelavec Mihael Močnik in vodja projekta prof. dr. Andreja Primec z Ekonomsko-poslovne fakultete Univerze v Mariboru. Kot partner v projektu je bilo vključeno tudi Čebelarско društvo Slivnica, ki nam je omogočilo uporabo prostorov in dejanski stik z delom, ki ga opisujemo. Tako smo ob prebiranju literature in pisanju zbirke nasvetov vsi dobili priložnost, da se s čebelami še bolje spoznamo.

Ker je bistvo izvedenega projekta v inovativnih idejah za družbeno korist, smo se povezali tudi z Mladinskim domom Slivnica. Tudi sami se lotevajo čebelarjenja, zato smo otroke poskušali spodbuditi s sodelovanjem v barvanju panjskih končnic, za nagrado pa smo jih obdarili s sladkim pridelkom čebel ČD Slivnica. Cilj, da izdamo priročnik, se nam je s trdim delom uresničil. Naša zbirka bo s finančno pomočjo Občine Hoče-Slivnica izšla tudi v tiskani obliki, čebelariskim navdušencem pa jo bomo predstavili na sedežu društva in v prostorih Občine Hoče-Slivnica. Priročnik bodočega čebelarja postopoma, korak za korakom, seznanja z osnovami čebelarjenja in življenjem čebel, najbolj pa se od ostalih priročnikov razlikuje po dodanem, ekonomskem in pravnem vidiku čebelarjenja, da bi bil bodoči čebelar čimbolj pripravljen na vse potrebno pred začetkom. Vključili smo še poglavje o apiterapiji, medovitih rastlinah, priročnik vsebuje mnogo nasvetov prekaljenih čebelarjev, priročnik pa zaokrožimo še z dvema domačima receptoma za dobrote iz čebeljih pridelkov.

Končno sporočilo vseh sodelujočih je, da ne oklevajte pri odločitvi, če imate čebelarjenje zares radi, saj boste v tem primeru našli potreben denar, prostor, strokovno pomoč ..., kar pomeni, da boste premagali vse začetniške težave in pričeli v čebelarjenju resnično uživati.

➡ Ana Grilc, Dominik Klinc

Mnogi se niso več prepoznali

Naša občana Janez Šifrar in Adi Dečman na 50. obletnici delovodske šole lesarske stroke

Dne 25. maja 2018 so praznovali slušatelji delovodske lesarske šole iz Škofje Loke 50. obletnico, odkar so zaključili šolanje. Takrat je obiskovalo šolo osemnajst slušateljev iz vse Slovenije, ki so jo uspešno zaključili. Med njimi sta bila tudi dva obiskovalca šole, ki sta iz naše občine, Janez Šifrar, kot takrat najstarejši udeleženec te šole, in Adi Dečman. Srečanja se je udeležilo devet obiskovalcev šole s svojimi partnerkami.

Organizator srečanja je bil slušatelj te šole iz Laškega Jože Ojsteršek. Zbirališče je bilo ob 11. uri dopoldna na parkirišču v centru Laškega ob reki Savinji. Ker se po petdesetih letih v večini niso več prepoznali, je najprej sledilo spoznavanje. Bilo je prisrčno in ganljivo. Nato je sledilo uradno fotografiranje pri spomeniku Gambinus. Ker je bil program že vnaprej pripravljen, je v nadaljevanju sledil ogled Pivovarne Laško. Ob vhodu v pivovarno smo po protokolu oblekli oblačila, ki so nas označevala kot obiskovalce. Nato smo si šli ogledat tekoči trak v pivovarni. Predstavniki pivovarne nam je povedal nekaj o zgodovini in nastanku pivovarne, postopku izdelave piva ter ekonomskem pomenu tovarne. Ob koncu ogleda smo še šli na degustacijo piva. Ob izhodu iz tovarne smo v spomin prejeli darilni paket z Laškim pivom in kozarcem.

Iz pivovarne nas je vodila pot v zdraviliško restavracijo, kjer smo imeli kosilo. Tudi kosilo ni potekalo povsem običajno. Tudi tukaj je bil pripravljen poseben zabavni

program. Ob spremljavi harmonikarja nas je zabaval bradati mož. Nato smo morali vsi piti iz zelo velike čaše piva. Vsi smo prejeli listke, na katerih so bila besedila treh slovenskih narodnih pesmi. Ob spremljavi harmonike smo zapeli te pesmi in še nekaj drugih.

Po kosilu so pripeljali še torto. Janez Šifrar, kot najstarejši slušatelj te šole in takrat tudi predsednik razredne skupnosti, je prvi zarezal v torto. Ob koncu smo še prejeli majhna darilca, moški so dobili pločevinko Laškega piva, ženske pa šopek papirnatih vrtnic. V spomin smo še prejeli fotografijo, ki je bila posneta na začetku našega srečanja. Poslovali smo se z dobro mislijo, da to ni bilo zadnje srečanje.

➡ Simona Šifrar

Vzponi, padci, žalost in veselje

Zlato poroko sta praznovala Jožica in Štefan Koletnik

Zgodbo skupnega življenja sta 16. marca pred petdesetimi leti v Mariboru pričela pisati Jožica in Štefan Koletnik. Življenje jima ni bilo postlano z rožicami, saj sta na svoji poti doživela veliko vzponov in padcev, žalosti in veselja. Slednjega je pri vama vedno veliko. Kadarkoli se človek ustavi ali sreča z vama, je nasmeh in prijaznost tisto prvo, kar človek opazi. Stisk roke ali objem pa vse to še nadgradi.

Za oba lahko rečem, dobila sta partnerja, kakršnega sta si želela in zaslužila. Oba sta z veliko mero razumevanja drug do drugega, ob različnih težkih in veselih trenutkih, spoznala in dobila velik krog prijateljev ter tistih, ki vaju imajo radi. Biti z vama in vaju poznati je velika čast. Od vaju se človek lahko nauči tistega, kar ni nikjer zapisano ali povedano. Gostoljubnost, prijaznost, radodarnost je vajina vrlina že od samega začetka. Prehojena pot do zlate poroke je v vajino življenje prinesla veliko veselja, predvsem z rojstvom hčere in sina. Še bolj pa ga je obogatilo z rojstvom dveh vnukov. Življenje je teklo dalje, delo, ki sta ga z veseljem opravljala, je krajšalo čas, in že ja bila tu upokojeitev. Večkrat izrečene besede »Jaz bom penzijo težko dočakal« vama je hitro prineslo razgibano življenje. Praznovati tako visok jubilej z vama je skrivnostni recept, katerega skrbno

čuvata Jožica in Štefan Koletnik, ki vas bosta vedno z veseljem sprejela. V sanjah in v ljubezni je mogoče vse, srečno!

➡ Konrad Vrhovšek

Po sončni vzhod na Pohorje

Kljub kratkim pripravam več kot 700 obiskovalcev, istočasno pa za dober namen zbrali še slabih 2600 evrov

Po lanski uspehi akciji »Od vzhoda do vzhoda«, ki jo je na Pohorje pripeljala Betka Šuhel Mikolič, je letos na dan poletnega solsticija, to je 21. 6. 2018, potekala že druga ponovitev, in sicer spontani dogodek »Po sončni vzhod na Pohorje«. Na Pohorje je bilo mogoče priti peš in z gondolo, ki je vozila od 4.30 naprej. Dogodka se je udeležilo več kot 700 obiskovalcev, skupaj z donatorji pa so zbrali več kot 2.560 evrov.

Dogodek se je 14 dni pred poletnim solsticijem oblikoval kot privatni dogodek na FB profilu svetnice naše občine dr. Martine Rauter, zaradi hitrega in pozitivnega odziva pa ga je skoraj čez noč spremenila v javni dogodek in nanj povabila vse ljudi dobre volje. Skupaj z ekipo ji je v pičlih 14 dneh uspelo organizirati živahno dogajanje, katerega se je udeležilo več kot 700 obiskovalcev, nekateri ocenjujejo, da nas je bilo na vrhu Pohorja celo več kot tisoč. Od 5. ure zjutraj naprej so obiskovalci ob spremljavi meditativne glasbe Kristalnega orkestra iz Zavoda Šola luči skupaj dočakali sončni vzhod, ki je bil letos ob 5:04. Kristalni orkester, katerega izjemni zvoki so še dolgo odmevali po vrhu Pohorja, je popolna novost pri nas in je na dogodku Po sončni vzhod na Pohorje nastopil premierno, med ljudi pa sta ga pripeljala prav tako prebivalca naše občine, Petra in Uroš Dobnikar.

Dogodek je imel tudi dobrodelen značaj. Vsi, ki so na Pohorju pričakali sončni vzhod in ob njegovih barvah ter energiji doživeli nepozabne trenutke, so obenem tudi pomagali humanitarnemu društvu UP-ornik, katerega vodja je Boris Krabonja, tudi štajerska osebnost leta 2017. Tri mariborska javna podjetja, Energetika

Maribor, Marprom in Mariborski vodovod, so omenjenemu društvu za vsakega udeleženca na dogodku »Po sončni vzhod na Pohorje« namenila po en evro, torej skupno tri evre na obiskovalca. Z donacijo sta se potem priključili še dve privatni podjetji, Neuroth in Press Clipping, tako da je bilo skupaj s prispevki posameznikov, ki so donirali to jutro, zbranih 2.565,94 evra. Sredstva je organizatorica dogodka dr. Martina Rauter skupaj z vsemi donatorji in ožjo organizacijsko ekipo UP-orniku predala v četrtek, 28. junija, na sedežu društva.

Organizatorji povsem spontanega dogodka so bili z njegovo izvedbo in odzivom ljudi zelo zadovoljni in obljublajo, da bo dogodek prerasel v tradicijo. Zahvaljujejo se vsem, ki so z njimi sodelovali in so jih pri organizaciji dogodka podprli, med podporniki je bila tudi naša Občina Hoče-Slivnica, ki je imela na dogodku svojo stojnico. Velika zahvala gre upravljavcu vzpenjače Marprom, d. d., ki je javnost o dogodku obveščal tudi preko svojega FB profila Visit Pohorje, sredi noči izredno zagnal gondolo in poskrbel za prijetno druženje ob glasbi dua Akustični orgazem na koči KOČA še dolgo v jutro.

Iz vabila »Kdo, s kom, kaj, zakaj, ni važno. Ti samo pridi,« je po dogodku nastala zahvala obiskovalcem »Kdo, s kom, kaj, zakaj, ni važno. Pomembno je, da si prišel,« ki je velika motivacija za pripravo dogodka v letu 2019, tokrat z začetkom organizacije prej, da lahko skupaj naredimo še lepšo zgodbo.

✎ Martina Rauter

📷 Jan Dolar

»Puščam si odprte poti«

Dr. Alenka Čuš je po študiju v Kopru svoje diplomsko in doktorsko delo posvetila Slovencem v Ameriki

Z mlado znanstvenico Alenko Čuš, ki je letos prejela za svoje doktorsko delo državno priznanje, sva spregovorili predvsem o njenem bivanju med Slovenci v Argentini in Kanadi. Kljub dolgoletnemu študiju in bivanju daleč od doma še vedno z največjim veseljem prodaja tudi domače sirarske izdelke na mariborski tržnici...

Začniva tam, kjer so korenine – pri otroštvu in odrasčanju na domačiji v Orehovi vasi.

»Tako je, prvi del otroštva sem preživela na kmetiji z dedkom Alojzom, na katerega sem bila zelo navezana. Nato pa s starši v sirarni, s čimer sem pridobila delovne navade, na kar sem zelo ponosna. Zagotovo pa sem si že s to prakso doma pridno nabirala 10.000 delovnih ur, kot pogovorno velja, da so potrebne za uspeh v življenju.«

Dekle s tako uspešne kmetije odide študirat v Koper: kaj vas je vleкло prav k morju? Nam lahko malo predstavite študentsko življenje v tem obmorskem mestu. Vam je fakulteta dala to, kar ste pričakovali?

»Tako je. Začela sem kot prva generacija slovenistike na novo nastali fakulteti, Fakulteti za humanistične študije. Zaradi manjšega števila študentov nismo bili le številka, s profesorji smo bili v tesnih odnosih in lepo smo sodelovali. V prvem letniku smo celo imeli nekaj skupnih predmetov s študenti drugih smeri – geografija, zgodovina, antropologija, kar je omogočilo še interdisciplinarno povezovanje, tako med snovjo kot s študenti. Zagotovo me je pritegnil moderno zastavljeni program, v primerjavi z drugimi slovenistikami po Sloveniji, saj je recimo zahtevnejše predmete (zgodovina jezika) postavil na konec študija in ne v prvi letnik. Pred tem pa smo imeli na izbiro poleg klasičnih še pragmatične predmete, kot so sociolingvistika, sodobna dramatika in gledališče ipd. V Kopru sem živel šest let in že to štejem kot prvo navajanje na drugo kulturo, čeprav regionalno, saj se je bilo treba naučiti novih navad in besed, recimo naša bela kava je v Kopru latte machiato, kotletu rečejo ombolo, rogljičku brioš, ura je pet in pol in ne pol šest ipd.«

V primerjavi z drugimi slovenistikami po Sloveniji je program študija v Kopru moderno zastavljen.

In potem čez Veliko lužo, k Slovencem v Argentini. Kako je prišlo do tega?

»Zaradi dvojezičnega prostora ter bližine Italije in Hrvaške je bil že študij sam po sebi interkulturno naravn, spomnim se recimo strokovne ekskurzije na Lektorat slovenskega jezika v Benetke, ali pa ko smo si z geografi ogledali Katalonijo. Zanimanje za Slovence po svetu pa se je v meni zbudilo ravno ob iskanju teme za diplomsko nalogo, saj sem se želela lotiti področja v slovenistiki, ki je najmanj raziskano, in z naravnostjo, da bodo rezultati raziskave uporabni. In vedno sem rada potovala, saj se s spoznavanjem drugih kultur ogromno naučimo ravno o sebi – tako pa sem uspela združiti prijetno s koristnim.«

Tam je nastajala vaša diplomska naloga. Nam poveste kaj o tem delu, kaj in kako ste raziskovali?

»Diplomirala sem iz slovenskega šolstva in knjižnic v Argentini. V Buenos Airesu sem dva meseca vsako soboto obiskovala pouk ene od šestih slovenskih osnovnih šol in njihovo knjižnico ter srednješolski tečaj in med učenci opravila anketo o bralnih navadah. Tudi šest skupin Lektorata za slovenski jezik na buenosaireški filozofski fakulteti. Prav tako sem se vključevala v druge aktivnosti slovenske skupnosti, recimo z njimi sem praznovala velikonočne praznike. Ohranjanje slovenske kulture in jezika na tako oddaljenem naseljenem otoku me je tako navdušilo, da sem po vrnitvi in opravljeni diplomi takoj septembra vpisala še podiplomski študij.«

Slovenske skupnosti v Ameriki temeljijo na prostovoljnem delu.

Doktorat je nastajal v Kanadi, prav tako ob študijskem raziskovanju slovenskega življa, predvsem jezika. Kako pa ste prišli tja?

»Najprej sem se hotela vrniti v Argentino, pa me je mentorica Vesna Mikolič usmerila na slovensko skupnost v Kanadi, saj je ta od vseh slovenskih naselbin po svetu najmanj raziskana. Po opravljenih izpitih in seminarskih predpripravah sem se odpravila v Toronto. Tam sem bila odgovorna urednica Glasila, osrednje publikacije za Slovence v Kanadi, učiteljica 6. razreda na slovenski šoli Brezmadežne, prav tako pa sem spodbujala rabo slovenskega jezika, tako v skupnosti kot izven nje, v zadnji ohranjeni slovenski trgovini. Slednje se mi zdi temeljnega pomena, saj na primeru Kanade v skupnosti skorajda povsem prevlada jezik okolja, angleščina, in je znanje slovenščine redko, sploh v primerjavi z Argentino.«

Kako ste doživljali te slovenske skupnosti, kolikor ste jih spoznali?

»Te skupnosti temeljijo na prostovoljnem delu, ponavadi gre za skupno preživljanje prostega časa ob vikendih, na t. i. banketih s slovensko večerjo in glasbo. V Kanadi imamo kar nekaj uspešnih slovenskih ansamblov, npr. Murski val, Europa. Najpomembnejša pa so gostovanja iz Slovenije, npr. Avsenikov v 2014 ali Ota Pesnerja v 2015. Žal prevladuje angleščina, le redki še govorijo slovensko – a njihova slovenščina je zelo zanimiva, namreč je arhaična in ohranjajo takšno, ki so jo pred več desetletji prinesli s seboj.«

Vaše diplomsko in doktorsko delo je doživelo odmev tudi doma. Kakšen?

»Res je – za doktorat sem aprila letos prejela nagrado Urada RS za Slovence v zamejstvu in po svetu iz rok ministra Gorazda Žmavca. Gre za prvo potrditev, da je bilo delo in raziskava uspešna in še kako potrebna. Prišla sem namreč tudi do nekaterih izvirnih spoznanj in na kanadskem primeru sem na primer zastavila model za preučevanje izseljenskih skupnosti (slovenskih, pa tudi drugih narodnosti) ter z osredotočenjem na šolstvo še učni model za pouk jezika in književnosti z udejanjanjem narodnega poziva za izseljenske prostovoljne šole.«

Najpomembneje je imeti rad svoje delo in v njem uživati.

Študij in študijski dosežki so za vami. Ste doma našli delo, ki je strokovno blizu vsem letom študija?

»Po vrnitvi iz Kanade sem potrebovala precej časa, da sem se sploh navadila nazaj na slovenska pravila in okoliščine. Še vedno se udeležujem znanstvenih konferenc ali občasno pripravljam prispevke na to temo, pa vendar bi rekla, da sem s Slovenci po svetu in akademskimi

vodami zaključila. V Torontu sem se naučila, da visok karierni položaj – sploh v političnih vodah, saj so slovenske skupnosti poznane tudi po večnih razprtijah – prinaša predvsem obremenjenost in da je pomembneje imeti rad svoje delo in v njem uživati. Zaposlila sem se kot piarovka glasbenega festivala Arsana na Ptuju in tam se počutim odlično.«

Ker so v Kanadi politične stvari urejene in se vsi držijo pravil, tudi okolje postane neobremenjeno, sproščeno, prijetno.

Domačija in vaši domači so še vedno del vašega življenja. Se vam zdi, da bi kar tako zlahka za vselej zapustili Slovenijo?

»Še vedno, ali mogoče še raje kot kadarkoli prej, grem ob vikendih na mariborsko tržnico prodajat naše domače mlečne izdelke. To sem tudi v tujini zelo pogrešala. Lepo je potovati, a še lepše se je vrniti. V Sloveniji nam gre zelo lepo in se tega Slovenci tukaj premalo zavedajo. Veste, plomba za zob v Kanadi je 1500 dolarjev, šolstvo se plača, pri nas je vse zastopljeno. Rada sem doma, čeprav ko enkrat razširiš obzorja in pridobiš globalno širino, je zelo težko doma v ozkih okvirih, preveč smo zaprti za tujino in povezovanje. Škoda. V Kanadi je bilo zelo udobno, ker se sosed obrne v stran in ne opazuje vsega – kot je to pri nas – in ker so politične stvari urejene in se vsi držijo pravil, tudi okolje postane neobremenjeno, sproščeno, prijetno. Zaradi tega si še vedno puščam odprte poti in možnosti za na tuje, a tokrat bližje in recimo znotraj Evrope, da bi bila lahko pogosto doma.«

➡ Majda Strašek Januš 📁 Osebni arhiv

OŠ Franca Lešnika Vuka Slivnica

9. a

Stojijo (od leve): plesalka iz 7. razreda Špela Dolenc, Katrin Eveline Benčič, Ana Dolenc, Ajda Nerad, razredničarka Petra Trstenjak, Alja Podvinšek, Maruša Verbovšek, Ana Klajderič in Nejc Visočnik; **čepijo:** Luka Praštalo, Marko Žigart, Mihael Kojc, Alex Marič Rudolf, Borut Bregant, Mateo Paulec in Alen Marič Rudolf.

9. b

Stojijo (od leve): Leon Bunič, razredničarka Vesna Vujinič, Katja Ketiš, Ana Brumec, Lora Koren, Tinkara Šetor, Larisa Bašelj, Tiana Štehnarnek Meglič, Rea Vogrin in Jemin Mazreku; **čepijo:** Luka Timotej Hadjar, Tilen Mitrovič, Nejc Trantura in Matic Zdolšek (odsotna Noemi Aina Vrtič).

OŠ Dušana Flisa Hoče

9. a

Stojijo, zgornja vrsta (od leve): Klemen Novoselnik, Tilen Vernik, Pascal Brezner, Luka Posavec, Filip Dobnikar, Rene Petrovič, Lenart Potočnik, Niko Kovačič; **stojijo, spodnja vrsta:** Anaj Mum, Kevin Omanović, Mojca Kop, Žiga Štraus, Samo Kosmačin, Bor Hudovernik, Lucija Colnarič, Nika Nunčič, Klemen Novoselnik; **sedijo:** Miha Mlaker, Urška Verbek, Melina Horvat, razrednik Aleksander Duh, Ana Roškar, Karin Krivec, Nika Škorjanc.

9. b

Stojijo, zgornja vrsta (od leve): Timotej Frank, Samuel Sattler, Jonatan Jezernik, Anej Tominc Voh, Alen Gajšek, Leon Belcl, Jakob Dolenc, Jakob Romih; **stojijo, spodnja vrsta:** Denis Jurič, Gal Fanedl, Danaja Šparakl, Žan Alimanovič, Neo Lorbek, Pia Beranič, Urh Vrecl, Tine Ciglarič; **sedijo:** Žak Karo, Urban Frangež, Jernej Jug, razredničarka Loredana Cristea, Daša Bejat Krajnc, Zala Ekart in Klea Marko.

KRAJEVNI PRAZNIK ROGOZA & ROGOŠKA NOČ 2018

Športni park Rogoza

Petek - 31. 08. 2018

20.00-24.00 Nastop glasbene skupine »Akustični orgazem«

Sobota - 01. 09. 2018

11.00-14.00 Animacija za otroke, napihljiva igrala

09.00-14.00 Kuhanje tradicionalnega rogoškega lonca

11.00-17.00 Predstavitve jahanja (g. Verbek) – za kanalom

10.00-02.00 Srečelov

17.00-18.00 Predstavitve Teniške šole Hoče

20.00-02.00 Nastop glasbene skupine »Karneval band«